

[Sri M. A. Manickavelu] [19th August 1955]

will take proper care to see that there is no evasion. The opposition is perhaps due to a suspicion that this oil comes from the west. I may tell him that it comes from the East also and I hope he will be satisfied."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955, be passed.' "

The motion was put and carried, and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1955.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Bhoodan Yagna Bill, ^a 1955, and move—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

" The House is, no doubt, aware of the Bhoodan Yagna Movement initiated by Sri Acharya Vinobha Bhave to whom the people of India owe a heavy debt of gratitude for slowly bringing into being a silent, bloodless, revolution with far-reaching and salutary economic and social consequences. Its main object, as we all are aware, is to obtain excess lands from the 'have's and to distribute them, without any distinction of caste and creed, to the 'have nots' or to those who do not possess sufficient land for cultivation. Another object of the Movement is, to instil the dignity of labour into members of the society. As indicated in the Statement of Objects and Reasons, the Bill before the House is intended to facilitate the donation of land to the Bhoodan Yagna movement, and to simplify the legal formalities necessary for the transfer of such lands. Several State Legislatures in India have already passed similar legislation.

" I shall now briefly state the ideas underlying the main provisions of the Bill. Clause 3 of the Bill enables the State Government to constitute a State Bhoodan Yagna Committee. Under Clause 4, the Chairman of the Committee shall be nominated by Acharya Vinobha Bhave subject to the approval of the State Government, four or more but not exceeding seven members of the committee shall also be nominated by Vinobhaji, and four or more but not exceeding seven members shall be appointed by the State Government. There is also a saving provision in this clause which enables the State Government, in case of necessity, to appoint all the members including the Chairman. Under clause 5, the term of office of all the members will be four years and they will be eligible for re-nomination or re-appointment. Clause 6 specifies the disqualifications for membership. Clause 7 lays down the procedure for the resignation of their respective offices by the Chairman or members. Clause 8 states the grounds on which the Chairman or a member may be removed from the office and clause 9

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 1st August 1955.

19th August 1955] [Sri B. Parameswaran]

contains provisions for filling up vacancies of Chairman and members. Clause 10 empowers the Government to dissolve the State Committee, if it fails without reasonable cause, to perform its duties or circumstances arise which render the Committee unable to discharge its duties, or if for any other reason the Government consider it expedient to dissolve the Committee. The dissolution will however be ordered only after giving the Committee a reasonable opportunity to show cause against such a step.

“ Under clause 11, all lands donated will vest in the State Committee and will be free from liability to any attachment or sale in execution of any decree or order passed by a civil court against the Committee. Clause 12 provides for the appointment by the Committee of any of its members as its Secretary and for the appointment of such other staff as may be found necessary. Provision is also made for the delegation by the Committee, subject to State Government's approval of any of its powers add duties to the Secretary. Clause 13 regulates the conduct of meetings of the Committee. Clause 15 provides for the constitution of local committees for a district or a portion of a district, consisting of not more than three members, all to be appointed by the State Committee subject to the approval of the State Government. The State Committee may authorise a local committee to exercise all or any of its powers and duties except those which may be specified by the State Government and the local committee shall exercise the same, subject to control and revision by the Government.

“ Clause 16 specifies the persons who are competent to donate lands under the scheme and the manner in which the declaration in that behalf shall be made and clause 17 regulates the manner in which objections to the donation shall be filed and inquired into. The objections shall be heard by the Tahsildar or Deputy Tahsildar who will, by order, either confirm the donation or declare it null and void. No appeal or revision lies to any superior authority against the order passed by the Tahsildar or Deputy Tahsildar, but under clause 23, the aggrieved party may, within six months, file a suit in the civil court having jurisdiction, to set aside that order, and the decision of such court, shall be binding on the State Committee. Clause 19 provides that the State Committee may grant any lands which vest in it, to landless persons able and willing, to cultivate them or to the Government or to local authorities for community purposes. Clause 20 seeks to validate the donation of lands already made to the Bhoodan movement and the grant of such lands to individuals in pursuance of that movement.

“ Clause 21 enables the State Committee to have its own funds and to accept grants, loans, etc., from the Central Government or the State Government or any other authorities or persons. Clause 24 exempts every declaration and every grant of land from stamp duty and registration fee and the fee payable for the attestation of a power-of-attorney, Clause 25 empowers the Government to make rules to carry out the purposes of the Act.

[Sri B. Parameswaran] [19th August 1955]

"Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of the Bill. I commend the motion for the acceptance of the House."

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

'That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be referred to a Select Committee.' "

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—" Sri S. Ramalingam and Sri M. Kalyanasundaram are not in their seats and therefore the amendments are deemed not to have been moved. So the motion as well as the amendment of Mr. Narayana Kurup are before the House for discussion."

10-21
a.m.

* SRI C. KANDASAMY :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபைக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியது பூதான யக்ஞம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம். அதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தமும் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூதான யக்ஞம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம், அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தம் ஆகிய இரண்டின் மீதும் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஆச்சர்யம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்று கேட்டால் மகாத்மா காந்தியைப் போன்ற பெரியார் ஆச்சார்யர் வினோபாவே இந்த பூதான யக்ஞத்தின் மூலமாக ஜனங்களுடைய மனதில் பெரிய மாறுதலை உண்டுபண்ணி தேசத்தில் நிலப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக எழக்கூடிய பெரிய பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்த்துவிடமுடியும் என்ற நம்பிக்கையின் மூலமாகத்தான் இதனை ஆரம்பித்திருப்பதாக எண்ணி யிருந்தேன். இம்மாதிரியான யக்ஞத்தை இதுவரையிலும் சில நல்லவர் கள்தான் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். நிலமில்லாத ஏழை மக்களின் பால் அனுதாபம் உள்ளவர்கள்தான் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கிடக்கூடிய அளவுக்கு, அரசியலை கொண்டு வந்து புத்தக்கூடிய அளவுக்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறதென்பதை மந்திரி சபை எங்களுக்கு எல்லாம் விளக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது. உண்மையாக நான் நினைக்கிறேன். இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படையை கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது இந்த இயக் கத்தையே ஆரம்பித்த ஸ்ரீ ஆச்சார்யர் வினோபாபாவே சட்ட பூர்வமாக சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தலையிடுவதை அங்கீகரிப்பார்களா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அப்படியே அங்கீகரித்து இருந்தாலும் இதனால் இந்த இயக்கத்தினுடைய தன்மையே மாறிவிடும் என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். காலப்போக்கில் இந்த இயக்கம் ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, அரசியலில் அந்தக் கட்சியின் பிடிப்பை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அனுகூலமான சூழ்நிலையைதான் ஏற்படுத்தும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

"அதுமட்டுமல்ல. இந்த பூதான இயக்கத்தின் மூலமாக மனித உணர்ச்சிகளில் பெருத்த மாறுதலை உண்டு பண்ணிவிட முடியும். அதனால் நிலவுடைமைப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காணமுடியும். நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வை சுபீட்ச வாழ்வாக மாற்றி அமைத்துவிட முடியும்

19th August 1955] [Sri C. Kandasamy]

என்றெல்லாம் பலர் கனவு காணலாம். ஏழை விவசாயிகள் நல்லாழ்வு வாழ இது பெருந்த அளவில் உதவி செய்யும் என்று நான் என்றைக்குமே கருதவில்லை. இருப்பினும்கூட சில பேர்கள், நாட்டிலுள்ள கஷ்டமான, குழப்பமான நிலைமைகளை எல்லாம் நன்கு உணர்ந்து, மக்களது கொதிப்பை ஓரளவு சாந்தி பண்ணக்கூடிய வகையில் இந்த இயக்கத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். இதற்குக் கொஞ்சம் நிலம் கிடைக்கலாம். அதை விநியோகப்படுத்துவதன் மூலமாக மக்களிடையே கொந்தளிப்பு பரவாமல் தற்காலீகமாக தடுக்க முடியும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொண்டதுதான். நல்லவர்களுடைய உழைப்பினால் மனிதர்களின் மனத்திலே மாறுதலை சிறிதளவு ஏற்படுத்தலாமென்பது உண்மையாக இருக்கலாமே தவிர அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக இதுவிஷயத்தில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்த இயக்கத்திற்குள் புகுந்து கொள்வதன் மூலமாக அந்த மாறுதலை உணர்ப்பண்ண முடியாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். சர்க்காரிடம் ஏராளமான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக இந்த இயக்கத்தை வெற்றிபெறச் செய்யலாமென்று எண்ணுவதை சரியில்லை. இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கே அது குந்தகம் விளைவிக்கும். இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தாலேயே அது நன்கு தெரியும். இது யக்னத்திற்கு தானமாக வழங்கப்படும் நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக ஆங்காங்கே மாகாணக் கமிட்டிகளை அமைப்பது, ஜில்லாக் கமிட்டிகளை அமைப்பது, ஸ்தலக் கமிட்டிகளை அமைப்பது எனச் சட்டத்தில் சொல்லுகிறார்கள். கமிட்டிகளை அமைக்கும்போது, அதன் அங்கத்தினர்கள், அதன் தலைவர்கள் போன்றவர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும். இதில் அரசாங்கத் தலைவரால், அரசாங்கக் கட்சியின் செல்வாக்கு எவ்வளவு அதிகப்படும், கட்சி அரசியல் இதில் புகுந்தால் அதன் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்களுக்கு சென்னை மாகாணத்தில் இன்றைக்கு இந்த நிலம் சம்பந்தமாக இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை தெரிந்திருக்க முடியாது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலோ, மன்றார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி போன்ற அதன் தாலுக்காக்களிலோ இருக்கும் நிலைமையை பிறருடைய தொடர்பின் மூலமாக ஓரளவு ஒருவிதமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியுமே தவிர அந்த இடங்களில் உள்ள யதார்த்த நிலைமையை தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியாது. அதேபோலத் தான் நம் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு வடநாட்டிலுள்ள நிலப் பிரச்சனையின் யதார்த்தத் தன்மை தெரிந்திருக்க முடியாது. பூர்ணமான உண்மைகள் எதுவும் தெரியாமல் இருக்கும்போது இவ்விஷயத்தில் ஒரு சாரரை நம்பி அவர்களிடமே எல்லாப் பொறுப்பையும் ஒப்படைப்பது எங்கு கொண்டு போய்விடும் என்பது நமக்குத் தெரியும். இன்றைக்குச் சர்க்கார் தலையிட்டு கமிட்டிகளை அமைக்கிறோம் என்றால் அதில் எவ்வளவு கட்சி அரசியல் புகுத்தப்படும் என்பது எனக்கு ஓரளவு தெரியும். இதனால் காலப் போக்கில் இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்ததற்கான அடிப்படைக் கொள்கை எப்படி பாதிக்கப்படும் என்பதையும் நான் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளமுடியும். பூதான இயக்கத்தின் புனிதத் தன்மையை மாசுபடுத்தக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கை கொண்டுவிடுவதெனவே என்ற சந்தேகம் எதிர்க் கட்சியினராகிய எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இது விஷயத்தை நன்கு ஆழ்ந்து சிந்தித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

10-26
a.m.

“விவரம்தான் தெரிகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களாக இருக்கின்றன, தரிசு நிலங்களில் புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? வருவாய் எவ்வளவு இருக்கலாம்? நிலமில்லாத ஏழைகள் எத்தனை பேருக்கு அந்த நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியும்? என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்க வேண்டும். இந்த இயக்கமானது ராஜ்யம் பூராவும் வியாபித்து வருவதற்குள் அதன் மத்தியில் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டிய அவசியம் என்ன? அரசாங்கத்தால் புள்ளி விவரம் சொல்ல முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும்.

[Sri C. Kandasamy]

[19th August 1955]

“உதாரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்தில் 50 செண்டு நிலம் பூதானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம், இன்னொரு கிராமத்தில் 2, 3 ஏக்கர் நிலம் தானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். மற்றும் ஒரு கிராமத்தில் வியாஜ்ஜியத்திலுள்ள 10 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஜம்புது ஏக்கரா நிலத்தை ஒரு நிலப்பிரபு கொடுத்திருக்கிறார் என்றால் அது கிஸ்தி செலுத்தக்கூட லாயக்கில்லாத நிலமாக இருக்கும். ஒன்றுக்கும் லாயக்கில்லாத நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுத்திருப்பார். இப்படியிருக்கும்போது ஒரு கெட்டியான உத்தரவாதமான அளவு பொருளாதார ரீதியில் மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இந்த இயக்கம் வளர்ந்துவரவில்லை என்று உத்தரவாதம் இல்லாத காலத்தில் இம்மாதிரியான கமிட்டியைப் போட்டு வைத்துக்கொண்டு, சட்டத்தை இயற்றிக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது வீண் கட்சி பிரசாரத்திற்குச் சாதனம் ஆகும். ஆனும் கட்சி தங்களைப்பற்றி விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதற்கு சாதனமாக முடியுமோ என்று எதிர்க்கட்சி சந்தேகப்பட்டால் அதில் தவறு ஒன்றும் இருக்கமுடியாது.

“இன்றைய தினம் நிலப் பிரபுக்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு வினோபா பாவே அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு எவ்வளவு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில்கூட அநேகர் நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உக்கடைத் தேவர் 75 ஏக்கர் நிலம் தானம் கொடுத்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் எத்தகையது, எங்கே இருக்கிறது, எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்றைக்கு அந்த நிலம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது, இதுவரை அந்த நிலத்தைப் பயிரிட்டுக்கொண்டு வந்தவர்கள் யார், அவர்களுக்கும் நிலப் பிரபுக்களுக்கும் தொடர்பு என்ன என்பது போன்ற பல விஷயங்களைப் பார்க்கும்போது மோசடி வித்தையாகவும் ஏமாற்று வித்தையாகவும்தான் இருக்கிறது என்று வினோபா பாவே அவர்களுக்குச் சகல மரியாதையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வினோபா பாவே அவர்கள் நல்ல எண்ணத்துடனும், புனிதமான நோக்கத்துடனும் பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருந்தாலும் நடைமுறையில் நடக்கக் கூடிய விஷயத்தைப் பார்க்கும்போது மிகவும் மோசமான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

“தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் வரையறுத்திருக்கும் படியான வாரத்தையே மிராச்தார்கள் கொடுக்கத் தயங்கும்போது, அதில் கண்டிருக்கும்படியான கூலியைக் கொடுப்பதற்குக்கூட தயங்கும்போது, நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை அகாரணமாக வெளியேற்றக்கூடிய மிராசு தார்கள் பூமி தான இயக்கத்திற்கு 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் நிலம் தானம் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், அந்த ஏமாற்று வித்தையைக் கண்டு யாரும் மயங்கிவிட மாட்டார்கள். அப்படி விவசாயிகள் ஏமாந்துவிடக்கூடிய காலம் இதுவல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யதார்த்தத்தில் பூமி தான இயக்கம் இந்த முறையில்தான் நடந்து வருகிறது. ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலங்களை பூமி தான இயக்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். கிஸ்தி கூட செலுத்த லாயக்கில்லாத நிலங்களைத்தான் பூமி தானத்திற்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதுதான் யதார்த்தத்தில் நடந்து வருகிறது. அரசாங்கம் தலைவிட்டு சட்டம் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு எந்த விதமான சூழ்நிலையும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“தாசில்தாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களை யோசிக்க வேண்டும். சிவில் கோர்ட்டு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாருடைய சொத்து என்பதை தாசில்தார் விசாரணை பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. தாசில்தார் போடக்கூடிய நோட்டீஸ் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால் அவனுடைய குற்றம் இல்லை. ஆறு மாதத்திற்குள் முன்சிப் கோர்ட்டுக்குப் போய் சொன்னால் நியாயம் கிடைக்கும். இது என்னி நகை யாடுதலில் கொண்டுபோய்விடும். சொத்துரிமை பாத்தியதையைப்பற்றி நிர்ணயிப்பதற்கு தாசில்தாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? சமூக சூழ்நிலையில் சமூகத்தில் ஒழுக்கம் சீரழிந்து வருகிறது,

19th August 1955] [Sri C. Kandasamy]

தரித்திர சூழ்நிலையில் எந்த அளவு கிராமப் புறங்களிலும் நகரப் புறங்களிலும் ஒழுக்கம் சீர்குலைந்து வருகிறது, விவகார புத்தி அதிகரித்து வருகிறது என்பதை மறக்கமுடியாது.

“பத்திரிகைகளில் செய்திகளைப் பார்க்கிறோம். நிலமே இல்லாத இடத்தை பூதானம் செய்துவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். நிலமில்லாத இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. தாசில்தாருக்குக் கொண்டுபோய் சிலில் கோர்ட்டு அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. ஆறு மாதங்களுக்குள் சிலில் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்து தங்களுடைய சொத்துதான் என்று ரூசு செய்யவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது ரொம்ப அநீதியானது, யாராவது நிலத்தைக் குடியானவன் உழுதுகொண்டு இருப்பான். நிலப் பிரபு வெளியேற்ற விரும்பினால் பூமி தானத்திற்கு கொடுப்பதன் மூலமாக பழிவாங்க முடியும். இந்த சட்டம் பலவிதமான மோசடிகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் என்ற அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். தாசில்தாரிடம் சிலில் கோர்ட்டு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது சரியல்ல. சொத்துரிமையைப்பற்றி பெரிதாகப் பேசுகிறார்கள். சாதாரணமாக மற்ற சட்டங்களில் வரும்போது Summary disposal அதிகாரம் கொடுக்கும் படியாக சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லும்போது சிலில் கோர்ட்டு அதிகாரம் பிடுங்கப்படுகிறது என்ற கூக்குரலைக் கேட்கிறோம். சொத்துக்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்று விவகாரத்தில் தாசில்தார் அங்கிருக்கும் கமிட்டியின் யோசனைபேரில் நிலத்தை தான் கொடுக்க வருகிறது, சொத்துவிலை பரத்தியதையைப்பற்றி முடிவு என்வது, ஆறு மாதத்தில் சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போவது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசியல் சட்ட அமைப்புக்குக்கூட முரணாக இருக்குமென்று கூட நான் கருதுகின்றேன்.

“இந்தச் சட்டத்தை இந்தக் காலத்தில் கொண்டுவருவதைப்பற்றி உண்மையில் சில சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. ஒரு பக்கத்தில் குடியானவர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய சட்டம், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்கச் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். அடுத்தபடி குத்தகை நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் சொத்து வரையறை ஏற்படுத்தி மீதியைக் குடியானவர்களுக்கு சாகுபடிக்கு விடவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாவது வந்த பிட்டம், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு அதே சமயத்தில் இம்மாதிரி சட்டத்தை நுழைக்கும்போது உண்மையாகவே நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் திடமான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“இந்த இயக்கத்திற்கு சட்ட ரூபமான போர்வை போர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டம் வரும்போது இப்படிப்பட்ட இயக்கத்தின் தயவே தேவை இல்லை, சாதனையைப்பற்றி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாது தேச ரீதியாக நிலச் சீர்திருத்தம் இரண்டொரு வருஷங்களுக்குள் வருவது நிச்சயமாக இருந்தால் இந்தச் சட்டம் ஏன் இப்பொழுது வரவேண்டும்? ஏன் அனுவசியமாக கால விரயம் செய்துகொண்டு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்? இதைச் சொல்லும்போது தவறாக நினைக்கக் கூடாது. மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கின்ற ஏழைக் குடியானவன் தார்மிக புத்தியினால் 50 செண்டு நிலம் பூமிதான் இயக்கத்திற்கு, நீண்ட நெடுங் காலமாக வளர்ந்து வரும் இந்த பாரம்பரியத்தினால், கொடுத்தால் உண்மையாக அந்த தானத்தை மெச்சுகிறோம். ஆனால் நிலப் பிரபுக்கள், இதற்காக கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தை அவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய மிஸேச்சத்தனமான சுரண்டலை மறைத்துக்கொள்வதற்காக இந்த பூதான இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். வினோபா பாவே அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி நெஞ்சுருகி இருக்கலாம். பல இடங்களில் அவர் ஏமாற்றப்படலாம் என்பதை அவர் உணர்வார் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் ஒரு பக்கத்தில் கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்லும்போது, சீக்கிரத்திலேயே கொண்டுவர

[Sri C. Kandasamy]

[19th August 1955]

வேண்டிய அவசியம் இருக்கும்போது, இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன்.

“இன்றைய தினம் வினோபாஜி நிலத்தை வாங்குகிறார். அவரால் நியமிக்கப்பட்ட பூமிதான ஊழியரும் நிர்வாகிகளும் அந்த நிலத்தை விநியோகிக்கக்கூடிய முறை இருக்கிறது. இப்பொழுது வரும் சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு நிலத்தை விநியோகிக்கும்போது அரசாங்கம் அதை ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று விவகாரம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல எண்ணத்தில் நாம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கட்சி அரசியல், ஜனநாயகத்தில் கட்சி முனோபாவம் மேலோங்கி யிருக்கும் இந்த விவகாரங்களை நாம் ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி ஷரத்துக்கள் இருப்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“சாசனம் செய்வதற்காகும் ஸ்டாம்பு செலவுகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது சம்பந்தமான ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எதற்கு? சாதாரண ஏழைக் குடியானவன் சாசனம் பண்ணிவருகிறான். தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ரொம்பப் பரம ஏழைகளும் விற்பனை செய்யவும் வாங்கவும் ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது நிலப்பிரபுக்கள் தானம் செய்கிறார்கள் என்றால் அதற்காகும் ஸ்டாம்பு பணத்தைப் போட்டால் என்ன? அரசாங்கத்திற்குத்தானே ஸ்டாம்பு கட்டணம் வரப்போகிறது? ஐந்து வருஷத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது தானம் செய்யக்கூடியவர்களை ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்தச் சொன்னால் என்ன? ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக அதிகப்படியான வரி போட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் பணக்காரர்கள் நிலத்தைத் தானம் செய்யும்போது, அவர்களுக்குத் தானம் செய்யக் சக்தி இருக்கும் போது அவர்களிடம் ஸ்டாம்பு கட்டணமாக பத்து, பதினைந்து ரூபாய் வாங்குவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்தினால் இன்னும் சிறிது புண்ணியம்தானே சேரப்போகிறது? இம்மாதிரி ஷரத்து இருக்கிறதென்பதையும் நாம் நன்கு ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

10-36
a.m.

“அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவில், கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களுக்கு போக்குவரத்து அலவன்ஸ், சேர்மனுக்கு போக்குவரத்து அலவன்ஸ், மற்ற அலவன்ஸ் கொடுப்பதுபற்றி விதிகள் இயற்றுவதற்கு அரசாங்கத்தாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய அளவுக்கு இன்றைய தினம் பூதான் யக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஒரு பக்கத்தில் உத்தியோகப்படுத்துள்ள, உத்தியோகப் பற்றில்லாத, Quasi Official அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு பல கமிட்டிசன்களை அகில இந்திய ரீதியிலும், ஜில்லா தாலுகா ரீதியிலும் ஏற்படுத்தி, தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஒரு சூழ்ச்சியின் அடிப்படையில்தான் இந்த சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று என் போன்ற எதிர் கட்சி காரர்கள் சந்தேகப்படாமல் இருக்க முடியாது. கூடிய சீக்கிரம் நில சீர்திருத்தம் வரக்கூடிய இந்த காலவட்டத்தில் இந்த மசோதாவுக்கே அவசியம் இல்லை. ஸ்ரீ வினோபா பாவேயின் பூதான் யக்கு புனித நோக்கத்தையே பாழ் படுத்தக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am sure that the Government would agree that this Bill should go to a Select Committee. Here, we are attempting a new type of legislation. Of course, there is no so much of urgency about it as in other cases. It contains a number of clauses which require careful scrutiny at the Select Committee stage. Sir, it is a matter of regret that such a legislation has not come earlier. The Hon. Minister stated that other States have undertaken legislation in this respect long before. Probably our State was lacking

19th August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

in this because they were lacking in response to the Movement of Bhoodan Yagna. Sir, when a Movement like this gains momentum and about thirty-seven lakhs acres of land are donated to it, it is but necessary that a formal legislation is undertaken to set right or overcome legal difficulties. Functioning as we are under certain restrictions in dealing with land, we must observe certain formalities. In order that the rights on land, in land or over land may not extinguish, we must comply with the provision of registration, **law, stamp-fee and so many other Acts.** Therefore, it is necessary that a legislation of this type is **undertaken.**

“ Sir, a careful or even casual scrutiny of the provisions would show that it requires much modification and the framers of this Bill have not entered into the spirit of Shri Vinobha Bhave's mission, as is evident from the defective definition of the various words and phrases contained in this Bill. Then, Sir, some apprehension was expressed in the actual working of these Committee and this legislation whether it will not be utilized or ultimately result in a sort of party propaganda. It is for consideration of this question that the motion for Select Committee has been moved. We know that this Movement was started years ago and we are now just on the eve of the election. It has been our experience that in whatever channels the Government exercise their powers, they will ultimately seek to strengthen their party position, of a particular political party, in this country. Therefore, if just on the eve of election a Bill like this is brought and the Government assume powers for constituting a Committee for the distribution of lands, it is but natural that others would demand careful scrutiny of the provisions so that the Party in power may not use or abuse them for political ends. I would say only so much. Here, it has been stated that the Chairman of the Committee is to be nominated by Vinobhaji. The Committee is one to function permanently or until the distribution of all the lands is completed. We are not sure whether our revered leader will be there to nominate the Chairman all the time. It may be that he appoints his successor or it may be that he appoints a committee to exercise all the powers which he himself wants to exercise. Such a contingency is not provided for in this Bill. Then, there is a balancing of the members of the Committee. The members to be nominated by the State Government as well as by Vinobhaji are equal in number. Moreover, the Government are vested with the power of approval of the nomination by Vinobhaji, the author of the movement itself. It means a sort of vetoing power is conferred on the Government. In view of these provisions, if we have some anxiety as to how this Committee will work, it may not be out of place. Therefore, this Bill has to be carefully considered. 10-40 a.m.

“ We can understand the Government having a commanding influence in, say, a State Corporation wherein the Government have invested large funds or hold a majority of shares. But, here, we have acquired or Vinobhaji has acquired lands not through any effort of the Government. The only function of this Government is to regulate how the lands got by Vinobhaji are to be distributed

[Sri M. Narayana Kurup]

[19th August 1955]

according to justice. Therefore we cannot understand why the Government want such responsibilities or veto to be exercised by them or such weighty representation on this Committee. The Government approach itself to the Bhoodan movement we all know. Apart from passing pious resolutions, no active steps have been taken to support the movement started by Vinobhaji or to donate lands to his movement. If I am correct, the response from our State has been the poorest. I am one of those who believe that this movement will not hinder at all any agrarian movement started by the Government. -On the other hand, it may only accentuate or goad the Government to introduce agrarian reforms. Looking back for a few years, we would be dubbed as revolutionaries, or plunderers or expropriators if we ask that lands should be got without payment of compensation and that lands beyond a certain limit possessed by persons should be taken away from them. Now, Sir, the greatest disciple of Gandhiji has stated that like water and air, land is the gift of Nature, that it is the society that has the right to own it and that its concentration may work to the detriment of social interest. At least, to that extent, we have progressed, and when we preach his message to the people of the country now, of course, no finger is being pointed against us. That is a very great achievement. In other words, the great moral background for agrarian reform has been built up by this movement and in that respect—apart from the question whether this will ultimately solve the entire agrarian problem—it is our duty to support such a movement. Otherwise, we know that laws cannot be imposed on people unless the society is agreeable to them. We have known of the introduction of land reforms in Egypt and how it has led to military rule and even imprisonment of big landowners. I am sure that that is not the way we have chosen. Therefore, to implement our idea of agrarian reforms, it is but essential that the proper moral atmosphere and the social condition must be created for such reforms. That is being done by this Bhoodan Yagna movement of Vinobhaji and in that respect, we must all welcome this movement. Therefore, I submit that such a Bill is necessary and that it requires careful scrutiny at the Select Committee stage so that the idea and interest of Vinobhaji may be preserved and persons who were actually intended to be benefited by the author of the movement may be really benefited by this. Therefore, I move that this Bill may be referred to a Select Committee."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the motion to refer this Bill to a Select Committee. The Bill is an important one. The principle underlying it that the lands available from persons may be taken and distributed to the landless poor is a very good one. To that extent, I am prepared to support it. In that sense, the provisions of the Bill become very important ones and they require careful scrutiny in a Select Committee. The movement was started by Vinobha Bhave and the method by which the lands were collected and the nature of the personnel who went round and collected them, for instance, in Tanjore district, show that the Legislature must be

19th August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

very careful when a Bill comes up for the purpose of giving authority finally to distribute the lands. Though the principle is very important, I know how these persons were selected. It looks as though certain members are taken from a particular party and they are given enormous powers. Those members go round and their main purpose is to somehow take the lands from certain people without finding out whether that particular person in enjoyment of the land has got patta over that land. Thus, they have collected certain lands. I know many instances where people have given lands for which they have no patta at all. They are not at all in possession of those lands. Persons who were engaged in the work of collecting lands went round the villages and said that Sri Vinobha Bhave or his disciples will fast on that particular day if so many acres were not collected by them. Immediately, the landowners came forward and said, 'All right. We are prepared to give 60 acres of land to-day.' After this, the disciples broke their fast. In this way, the land collection has been going on in the districts. I am quite confident that the many acres of land that they have collected like this, cannot be distributed to any person. Further, certain lands said to have been donated to certain people are actually in the enjoyment and possession of some landless poor people. There are other cases also. Though it may be on record that a particular landowner has donated so many acres of land, in actual practice the landowner concerned has subsequently, that is, after announcing his donation of so many acres of land, might have distributed the same lands to his own men. Now, when the Committee proposed under this Bill go to the village to distribute the lands, chaotic conditions will naturally prevail. It appears from the Bill that wide powers are sought to be given to the committees that will be constituted. I have got experience of how these committees function. For instance, we have the experience of Committees entrusted with the task of distributing lands to the so-called political sufferers. In Tanjore, we have got the experience of how those committees were asked to give certificates that a particular person was a 'thyagi' or political sufferer, and how such certificates were given to their own kith and kin. These certificates were freely issued to their own persons to the effect that a particular person was a political sufferer or his dependant. On account of this, very many people who were landless poor were disturbed. The Collector went into the whole question and in some 15 cases he ordered the cancellation of the grant of lands to them. As a result of this, so many cases are pending before the courts. Now, here the Members of the Committee proposed under the Bill are to be selected by Sri Vinobha Bhave. As pointed out by some hon. Member, the conditions obtaining in this State and the mind of the Madras State will not be known to the Members who may be selected by him. We know the channel through which the Members will be selected. The very same set of people who were in charge of the distribution of lands to political sufferers will, I am sure, be selected for these committees also. If the same people were to be entrusted with this work under the Bhoodhan movement, I am sure the very same chaotic conditions will prevail hereafter also.

10-50
a.m

[Sri S. Swayamprakasam] [19th August 1955]

We have to guard against such chaotic conditions which are likely to be brought into existence. For some of these reasons that I have just now mentioned, the Bill requires very careful consideration. As the Government might agree to referring the Bill to a Select Committee, I do not want to go into greater detail at the present time. I hope the Select Committee will go into the practical difficulties. The Bill deserves very careful scrutiny. With these observations, I support the motion to refer the Bill to a Select Committee."

10-5b
a.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN — "ബഹുമാന്യനായ ഉപാധ്യക്ഷൻ അവാർകളെ, ഈ ഭൂദാനയജ്ഞബില്ലി പര്യാലോചന ചെയ്യുമ്പോൾ ഭൂദാനത്തെ സംബന്ധിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയുടെ അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യമേ വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഭൂദാനയജ്ഞത്തിന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി എതിരല്ല. ഭൂദാനയജ്ഞം മുഖേന ഇന്നാട്ടിലെ ഭൂമിയിലുള്ള തൃക്കിടക്ക കർഷകർക്കും ഭൂമികിട്ടുമെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി സന്തോഷപൂർവ്വം അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി ഉപയോഗം വ്യക്തമായും വിശദീകരിച്ചാൽ ഭൂദാനയജ്ഞത്തിൽ കൂടി ഈ രാജ്യത്തിലെ ഭൂപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ്. ഭൂമി വേണ്ടിയുള്ള തക്ക വരുമ്പോൾ സർക്കാരിന് സർവ്വദാർശനപരമായും അന്യായം കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തുന്നത് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഭൂമി വേണ്ടി അത്രയും വാശിയോടുകൂടിയാണ് ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ പൊതുവെ കോണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള ജനപ്പെരുപ്പമുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് ഭൂമി വേണ്ടിയുള്ള ദാഹം വളരെ വലിയതുകയാണുണ്ടാകുന്നത് അതീവശ്രദ്ധയിൽ. ഏതു വിധേനയും ഭൂമി കരസ്ഥമാക്കണമെന്ന ആവേശം ജനങ്ങൾക്ക് അന്യധികമുള്ള ഈ രാജ്യത്ത് ജന്മിമാർ സ്വന്തമായി ഭൂമി ദാനം ചെയ്ത് ഇവിടത്തെ ഭൂപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണുമെന്ന് വിശ്വാസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ദാനത്തിലും ധാർമികമായ മാനസികപരിവർത്തനത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസമെല്ലാം മറ്ററിവുമില്ലാത്ത ഭൂപ്രശ്ന പരിഹാരത്തിന് അടിയന്തിരമായി നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുകയാണ് വേണ്ടത്."

"സർ, അക്രമപ്രസക്തമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഭൂപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാവൂ എന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി വാദിക്കുന്നില്ല; ഒരു കാലത്തും അങ്ങനെ വാദിച്ചിട്ടില്ല. ഏറ്റവും അക്രമരഹിതമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഇന്നാട്ടിലെ ഭൂമിയിലുള്ള ആളുകൾക്കും ഭൂമി നൽകാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിലൂടെ അറുപതു സന്തോഷിക്കുന്നത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയായിരിക്കും. ഭൂപ്രശ്നം വളരെ വളരെ തീക്ഷ്ണവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാലത്ത് എത്രമാത്രം പിന്നണിയിലാണെന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതേസമയം ഭൂമി ഈ സമുദായത്തിൽ ഭൂപ്രശ്ന പരിഹാരത്തിനുള്ള ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരുമെന്ന് നാമെല്ലാം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അത് സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പകരം ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു കഴിയില്ലാത്ത നിരോധിച്ച് കുടിയാൻ താല്പര്യമുള്ളതായി മാത്രം സംരക്ഷണം നൽകുന്ന ഭാഗികമായ ഒരു നിയമമാണ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയമെന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

"സർ, ആചാര്യവിനോബാഭാവേയുടെ ഭൂദാനയജ്ഞപ്രസ്ഥാനം മൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമി ഭൂമിയിലുള്ള തൃക്കിടക്ക വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നടപടികളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും അതിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സംഘടിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഭൂദാനയജ്ഞം മുഖേന കിട്ടിയ ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യാൻ കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കാനും നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനും ഇത്രമാത്രം തീവ്രതയോടെ ഗവണ്മെന്റ് തങ്ങളെത്തന്നെ സ്വന്തം കൈയിലിരിക്കട്ടെ ഭൂമിയിൽ ഭൂമിയിലുള്ള തൃക്കിടക്ക പരിഷ്കരിക്കുകയും എന്തിന് അമർത്തിക്കണമെന്ന് ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനാണ് അനുഭവം. കലക്ടറേടുകൾ റവന്യൂ ഡിവിഷനുകൾ ആഫീസറേടുകൾ താഴെത്താലേയ്ക്കും അന്യോന്യം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു സാവധാനത്തിൽ ആലോചിച്ചു ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമികൊടുക്കാൻ ന്യായത്തിലുള്ള അതിനു കാലതാമസം ഉണ്ടാവുക

19th August 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

തന്നെ ചെയ്യും. മന്ത്രിമാരുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും പ്രഖ്യാപനങ്ങളും വളരെക്കാലമായി ധാരാളം നൂറുകേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ എത്രയും തുച്ഛം പേക്ഷമാത്രമേ ഭൂമി കൊടുക്കാൻ ഗവർണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. വയനാട്ടിൽ ഒരൊറ്റ ഹരിജനവേഷം ഗവർണ്മെന്റ് തരിശുനിലം പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഇന്നുതന്നെ ചോദ്യോത്തരവേളയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള തരിശുനിലങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന കാര്യം എപ്പോഴും ആലോചനയിലാണ്. ഇപ്പോഴും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം കൈവശമിരിക്കുന്ന തരിശുനിലങ്ങൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കും ഭൂമിയില്ലാത്ത മറ്റു സാധുക്കൾക്കും പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഇത്രമാത്രം അമാന്തം കാണിക്കുന്ന ഗവർണ്മെന്റ് ഭൂദാനയജ്ഞം വഴി കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് തീർക്കിട്ടു ഇങ്ങനെയൊരു ബില്ല കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നിയമനിർമ്മാണമൂലം സമഗ്രവും സമുപമമായ ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെ വിജ്ഞാപിക്കുവാൻ നിയമ കൂടാതെ തന്നെ ഭൂദാനയജ്ഞമൂലം ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കും ഭൂമികൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളെ പറ്റിമോഹിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണിതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും കറുപ്പെപ്പട്ടുകയല്ലെന്നു കരുതുന്നു.

“സർ, ഭൂദാനയജ്ഞമുഖേന ലഭിക്കുന്ന ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യാൻ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കമ്മിറ്റിയുടെ കാലാവധി നാലുകൊല്ലമായിരിക്കുമെന്നു ബില്ലിൽ പറയുന്നതും നാലുകൊല്ലക്കാലം ഈ കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ട ആവശ്യം എന്താണെന്നു ചോദിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ ഭാവിയിൽ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ ഗവർണ്മെന്റ് നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുമെന്ന് ഇപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു ആശങ്കയുണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. ഭൂദാനയജ്ഞത്തിനിന്നു കിട്ടുന്ന ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യുവാൻ നാലുകൊല്ലം വേണ്ടിവരുന്നതെന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സ്വകാര്യ വ്യക്തിപരമായും കൈവലുള്ള തരിശുഭൂമികളെയും ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്കും ഹരിജനങ്ങൾക്കും വിതരണം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു് ഈ അസംബ്ലിയിലും പുറത്തേയും മന്ത്രിമാർ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തണമെന്നു മന്ത്രിമാർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ഈ കമ്മിറ്റി നാലുകൊല്ലം പ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമെന്താണ്? ഈ നാലുകൊല്ലത്തിനകം ഈ രാജ്യത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹാരം കാണാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ഒരുപക്ഷെ ഗവർണ്മെന്റ് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അതിനകം സാധ്യമായ ഭൂപരിഷ്കാരം എപ്പോഴാണു് ഗവർണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നിരിക്കാം. നിയമം ഉടനെ കൊണ്ടുവരും, ഒരു കൊല്ലത്തിനകം കൊണ്ടുവരും എന്നല്ലാം പറയുന്നതു് ആത്മതൃപ്തിയോടുകൂടിയല്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചാൽ അതു് തെറ്റാവാകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള അമാന്തം.

“സർ, മറ്റെന്തെങ്കിലും ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ എന്തിങ്കെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഉണ്ട്. തരിശുനിലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ഒരു ചുമ്പി കഴിഞ്ഞുവെന്നു ഞങ്ങളുടെ പാട്ടി ലീഡർ ശ്രീ പി. രാമകൃഷ്ണൻ കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. അന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രി എന്താണ് പറഞ്ഞത്? ഈ രാജ്യത്തിലെ തരിശുനിലങ്ങൾ ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കും പതിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതല്ല പ്രശ്നം, ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ടു മാത്രം അവിടെ കൃഷിയിറക്കാൻ വാഗ്ദാനപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർക്കും സാധ്യമല്ല, ഭൂമികൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവിടെ കൃഷിയിറക്കുന്നതിനുവേണ്ട സഹായധനം നൽകുകയെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന പ്രശ്നം, അതൊരു വമ്പിച്ച പ്രശ്നമാണ്, തരിശുനിലങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി കൃഷിക്കുവേണ്ട സഹായധനംകൂടെ നൽകുമെന്നു കഴിയാത്തതും ഗവർണ്മെന്റിനല്ല, അതുകൊണ്ടു് തരിശുനിലങ്ങൾ വെറുതെയെടുത്തു പതിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നു പറയുന്നതു് കേവലം അനാവശ്യവും അനാശാസ്യവുമാണ് എന്നല്ലാമാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സുബ്രഹ്മണ്യം അന്ന് വാദിച്ചതു്. സർ, ഭൂദാനയജ്ഞപ്രസ്ഥാനത്തിന് കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഭൂമികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും തരിശുനിലങ്ങളാണ്. കൃഷി ഉപയോഗമാണെങ്കിലും കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണവ. ആ തരിശുഭൂമികളെ ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്കും വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു യന്ത്രം ഗവർണ്മെന്റ് സംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഇക്കാര്യം എന്തുകൊണ്ടു് വിന്യസിച്ചുവെന്ന് എന്തിങ്കെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള തരിശുനിലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ കൃഷിയിറക്കുന്നതിനു സഹായധനം കൂടെ നൽകണമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്ന ഗവ

[19th August 1955

“ அடுத்தபடியாக, இந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதாக சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்கிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கவர்னர் ஸ்ரீ மெஹ்தாப் இந்த பூதான இயக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ‘It is distribution of property’—அதாவது வறுமையைப் பிரித்துக் கொடுப்பது—என்று சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையாக, பூமியை மட்டும் தந்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தால் பிரயோஜனமில்லை. அதற்குத் தகுந்தமாதிரி பண்ணைச் செலவிற்குவேண்டிய பணமும் கொடுக்கவேண்டும். நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு பூதான இயக்கத்தில் கிடைக்கின்ற பூமியைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்த பூமியைப் பயிரிட

19th August 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

முடியாமல், ஒரு பணக்காரருக்கு விற்கக்கூடும் ; அல்லது வேறொருவருக்கு விற்கக்கூடும் ; அல்லது குத்தகைக்கு விட்டு, அதன் மூலம்தான் ஜீவியம் நடத்துகிறார்கள். இன்று சர்க்கார் நடத்திவரும் Co-operative farming எல்லாம் இம்மாதிரியான முறையில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டுத்தான் சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தை பொறுக்குக் கமிட்டியில் கவனித்து, இந்த நிலங்களை யாரும் குத்தகைக்கு விடுவதற்கோ, அடமானம் வைப்பதற்கோ அனுமதிக்கக் கூடாதென்று தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, ஸ்டேட் கமிட்டி, வினியோகிக்கப்படாத பூமியை எல்லாம் தன்னிடமே வைத்துக்கொண்டு குத்தகைக்கு விடவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. அந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டால், அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. ஏனென்றால், இன்றையதினம் லக்ஷக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்வதற்குப் பண உதவியும் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்காரிடம் அதற்குப் பணம் இல்லை. ஆகவே பிரித்துக்கொடுக்குமுடியாதென்று சொல்லி ஏராளமான பூமியைக் குத்தகைக்கு விட்டு அதன் மூலமாக சர்க்கார் வருமானம் தேடிக்கொள்ளக்கூடும். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், இந்த சர்க்கார் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபுவாக மாறவேண்டிய சந்தர்ப்பம்தான் ஏற்படும்.

“ மேலும், இச்சட்டம் அமலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் வினியோகிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கு இந்த மசோதா கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், ஏற்கெனவே பல்வேறு நிலங்களை பூமிதானத்துக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் உண்மையில் இப்போது பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கையில்தான் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களின் பக்கம் வேறு யாரும் போக்குமுடியாது, அவற்றை வாங்கவும், அனுபவிக்கவும் முடியாது. அந்த நிலைமை இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. ஆகவே அவற்றை சர்க்கார் மறுபடியும் எடுத்துக் கொண்டு சரியான முறையில் வினியோகம் செய்யவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக இந்த ஸ்டேட் கமிட்டி பண்டுக்கு, சர்க்கார் grant கொடுத்தாலோ, மத்ய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தாலோ, அந்தப் பணத்தை எப்படி உபயோகப்படுத்தப் போகிறார்கள்? இந்தக் கமிட்டி மெம்பர்களுக்கு travelling allowance க்காகவும், கமிட்டிக்காக உள்ள மற்ற உத்யோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்காகவும் செலவழிக்கப்படும், அது கூடாது. இன்னும் குறிப்பிட்ட தொகையை, பத்து லக்ஷம், ஒரு கோடி என்று பணத்தை ஒதுக்கி, நிலம் பெற்ற ஏழை விவசாயிகள் பயிரிடுவதற்குத் தக்கபடியும், வேளாண்மையை அனுசரித்தும், பூமியின் வளத்தை அனுசரித்தும், பயிரை அனுசரித்தும், அந்தந்த விவசாயிக்கு இன்ன இன்ன தொகை என்று குறிப்பிட்ட தொகை பணம் கொடுப்பதற்கு வகை செய்யும் முறையில் இந்த மசோதா இருக்குமானால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, இந்த விஷயங்களைச் சரிவர கவனித்து சட்டமியற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, what affects land is of unique interest to the people of this country because of the pressure of population on land, because of lack of industrial development and because of considerable unemployment. Henry George preached single tax because he believed that land was the source of all income. In the same manner Vinobhaji started the Bhoodan Movement because he believed that land was the source or the sole cause of all unrest in this country. When he started on his Telegana trek people thought that it was the fad of a hare-brained individual. When it achieved such phenomenal success and when it received such universal support

11-10
a.m.

[Dr. K. B. Menon]

[19th August 1955]

from all sections of the people of the country, it began to attract the attention of even Governments. But what staggers one is the sudden interest which the Madras Government have chosen to take in the Bhoodan Movement. I am rather suspicious about it because when the Bhoodan Movement Committee recently celebrated the Bhoodan Week, the Government, I think, issued instructions to the Police to report speeches made during that celebration. Why this sudden change in the attitude of the Government I do not know. I would like to know the reason for that. I would also like to know whether the Government have approached Vinobhaji with this proposal. He is not an easy person to deal with. I know that when some of the States, the Uttar Pradesh, for example, attempted to pass legislation which went against the basic principles of the Movements he threatened Satyagraha. I do not know whether Government submitted their proposals to him and obtained his approval. As far as I know the Bhoodan Movement is a unique Movement. It has built up its own unique technique. Whether he will agree to the proposals that are now being made on the floor of this House by this Government, I am very doubtful because I do not know whether he has been consulted. I should like to have information on all these points from the Government.

“The move itself is one which I welcome because land is an important problem and where that land can be had from those who have it and from those who do not need it, we should get it and distribute to those who do not have it. The philosophy at the back of the movement is a highly socialistic one. Those who do not need land should share it with others because land is limited in quantity and cannot be increased. The basic principle is good. But the implementation of it is very difficult. I hope Government will not use this to blunt the edge for more radical reforms as far as land is concerned. However much we may praise the movement, however much we may support the movement, we must realise the limitations of the movement. These limitations can be overcome only by legislation. The advantage of the Bhoodan Movement is that it would prepare the ground, and create a certain psychological atmosphere for the Government to bring about legislation of a radical nature which awaits to be introduced. If the Government use this only as a spring-board for bringing further radical land reforms, certainly the step the Government are now taking will be a laudable one.”

11-15
a.m.

* **SRI R. KRISHNAN:**—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഈ ബില്ലിന് അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞ മതിരി അത്രയ്ക്കു നിദ്ദോഷമാണ് ഈ ബില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. എന്നാൽ വല്ലാത്ത ചിലപ്പോൾ ഇതു സാധ്യമായ കടിയാന്മാരെയും കടികിടപ്പുകാരെയും ഭോമിക്കുന്നതിന്നു ജന്മിമാരുടെ കൈയിൽ ഒരായുധമായിത്തീരുകയില്ലേയെന്നും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഒരു കടിയാനെയോ കടികിടപ്പുകാരനെയോ കഴിപ്പിക്കാൻ ജന്മി കൊടുത്തു കേസ്സ് കോടതിയിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. മലമ്പാർ കടിയായു നിയമവും ട്രാബുൾ പണ്ണിയാർ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ആക്ടും നിലവിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അത്രയെളുപ്പം കഴിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല, കടികിടപ്പുള്ള വ്യവഹാരത്തിൽ പരാജയമടയുന്ന ജന്മിമാർ പ്രസ്തുത ഭൂമി ഭൂദാനയ്ക്കുപ്രസ്ഥാനത്തിന്നു മുന്നേ ചെയ്യുവെന്നിരിക്കട്ടെ. മാനുഷിക വിവര ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്യണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിലും സാധ്യമായ കടിയാന്മാർ ഗസറ്റുനോക്കി വിവരമറിഞ്ഞുവെന്നും

19th August 1955] [Sri R. Krishnan]

സമയത്തിന്, ആക്ഷേപം കൊടുക്കുന്നതൊന്നുംവരില്ല. മലബാർ കടിയായു നിയമത്തിൻപടി ആട്ടി നാപ്പിൽ വയ്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഓപ്പിപ്പിച്ച ഭൂമികൾ തിരികെ കിടാൻ നായുള്ള ചർ ആം മാസത്തിനുള്ളിൽ നോട്ടീസയക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിലും ആ വിവരം അറിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എത്രയോ കടിയന്മാർക്കു സമയത്തിന് നോട്ടീസയക്കുൻ സാധിക്കാതെപോയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ഭൂമിയോ കടിയിരിപ്പോ ജന്മി ഭൂമാനുജ്ഞത്തിനു വേണ്ടി ചാനലെയ്ക്കിരിക്കണമെന്ന കാര്യം കടിയൻ അറിഞ്ഞുവെന്നുവരില്ല. ഗസറും മറ്റും നോക്കുന്നവരുമോ പാവപ്പെട്ട കടിയന്മാർ. നിയമം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും ഗസറിന്റെ പരസ്യം ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെപോകുന്നതുകൊണ്ടും പല കടിയന്മാർക്കും ഒരു മാസത്തിനകം രാസിൽക്കൊടുക്കേണ്ട മുമ്പിൽ ആക്ഷേപം കൊടുക്കുൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു വരികയില്ല. അവർക്കും കടിയിരിപ്പും നീക്കവും നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട് എങ്കിലും. അതുകൊണ്ടു ഈ ബില്ലു് അത്ര നിഷേധമായ ഒരു ബില്ലാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം ശരിയായി പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം മേണമെങ്കിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികളോടുകൂടി ഇബില്ലു് പാസ്സാക്കിയാൽ മതിയാകുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനകൾ ചെയ്യണമെന്ന ഭേദഗതിയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ തല്പരം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I oppose this Bill simply because I do not know whether the Government have obtained the consent of Vinobhaji. He has simply launched this movement to measure the moral force in the Indian nation, the intensity of the moral force in the hearts of the Indian people. He has started this movement to ascertain whether we have become completely materialistic or whether we have that moral force in our hearts. If his attempts fail, then bloodshed and revolution will take the place of this movement. I am one of the donors and know certain principles of this Bhoodan Movement. I do not know whether I am a donor or a victim now. I have given away nearly one-sixth of my property to the movement. If the officialdom, such as tahsildars and magistrates, takes charge of these properties, certainly it will be a regrettable step. Lathis and bullets do not change men's hearts and make them good. That is my experience and the experience of others also. If any one feels that these can make men's heart good, then I can only say he is a fool, nothing more, nothing less. Take the case of the martyrs of Goa. Is there any law which induced them to go there and face the bullets? It is that moral force hidden in the hearts of every individual that provoked them to go and face the bullets and become martyrs of the country. In the same manner I would appeal to all landowners to donate land liberally with a good heart. As was pointed out by hon. Member, Sri Krishnan, one should not donate paltry property with tears in the eyes. Properties of very valuable type, as I have donated, should be given.

“ When this movement has not grown into its complete form, Government step in to make legislation. I do not know whether Government took advice from Vinobhaji or sent this Bill to Vinobhaji for his approval.

“ So, I completely agree with the hon. Member, Sri Narayana Kurup that this Bill should be referred to a Select Committee. But even this step will not make a man's heart pure and free from prejudice. It will not even make a man's heart liberal. Any kind of legislation can never make a man's heart good. This is my

11-20
a.m.

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [19th August 1955]

feeling in respect of this matter. We should make an appeal only to the moral force hidden in human beings. We cannot make an appeal to a Legislative Body like this House. A lean and frail gentleman like Vinobhaji has shaken the country from its lethargy and has given a new impetus through his Bhoodan Movement. Villagers, landlords, millionnaires and multi-millionnaires, without any distinction, are following his advice. That is the way to bring about a community of outlook and a sense of brotherhood among the different sections of the people. That is the Indian culture. To enforce a certain thing by bringing in a piece of legislation is more or less the Western type of culture. Of course, I can understand the position in which the country is placed now. We are more or less Westernized and to that extent we want to do things by bringing in legislation. But in the case of Vinobhaji, he wanted to achieve them through our own Indian culture which has given light to the world. Even the world war has been prevented by the visit of our Panditji to Russia, China, etc. Our Indian culture has to be nurtured and encouraged and it should be allowed to grow. The Government should not interfere and try to legislate even for that. So, I would request the Government to withdraw this piece of legislation and give a chance to Vinobhaji to fulfil his mission in life. If he wins, it is well and good and if he fails, a Communist-sponsored revolution will certainly take place. I believe conditions as they exist now will lead to such a revolution. So, we must change our hearts. If not, evil will come and change our hearts. That is the message underlying the Bhoodan Movement. The Government should not be perturbed over it. If people are not prepared to heed to that message, a bloody revolution will take place as had happened in Russia and China and all the lands will be snatched away. If such a wisdom has not dawned on the people of this country, let such a revolution come and I welcome it. With these words, I conclude my speech."

11-25
a.m.

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் மசோதாவை இரண்டு காரணங்களுக்காக நான் ஆசேஷிக்கிறேன். முதலாவதாக, வினோபா பாவேஜி அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் பூதான யக்ஞத்திற்கு ஆதரவு தேடுவதற்காகவும், அந்த யக்ஞத்திற்காக வசூல் செய்யப்பட்ட பூமிகளை ஒழுங்கான முறையில் விநியோகிப்பதற்காகவும், சட்ட மூலமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகவும் இந்த மசோதாக்கொண்டு வரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பூதான யக்ஞத்தை நடத்துபவர்கள் அந்த யக்ஞத்தை நடத்துவதற்குக் காரணம் இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறது நாட்டிலே கார்ப்புரம் தன்னரும் எப்படி சமுதாயத்திக்குச் சொந்தமோ அதேபோல நிலமும் சமுதாயத்துக்குச் சொந்தம். எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபரும் தனக்குச் சொந்தம் என்று தன் தேவைக்கு அதிகமாயுள்ள நிலத்தைக்கப்பற்றிக் கொள்ள உரிமை கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் சமமாகப்படவேண்டும். ஆனால், இதைக்கட்டாயமாக சட்ட பூர்வமாகவோ பலாத்காரமாகவோ செய்யக்கூடாது. அப்படி கைப்பற்றியிருக்கக்கூடிய நபர்களுடைய அந்தராத்மாவைத் தூண்டிவிட்டு, நல்லெண்ணத்தைத் தூண்டிவிட்டு, இந்நிலங்களை மனப்பூர்வமாக வழங்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த இயக்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது பலன் தருமா, தராதா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால், இந்த மசோதா அந்த எண்ணத்தைக் குலைக்கக் கூடிய முறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதை முதன் முதலாக ஆசேஷிக்கிறேன். அந்த இயக்கத்தை நடத்து

19th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

பவர்கள் எல்லாம் மிகவும் நல்லவர்கள் என்று கருதப்படக்கூடியவர்கள் தான். அப்படிப்பட்டவர்கள் வசூலிக்கக்கூடிய நிலத்தைச் சரியான முறையில் அவர்கள் விநியோகிக்கமாட்டார்கள், அதிலே தவறுதல்கள் நடக்கும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால், ஒருபுறம் சர்க்கார் அதை ஆதரிப்பதுபோல் பாசாங்குபண்ணி மற்றொருபுறம் அதைக் கவிழ்த்துவிடுவது போலாகும். ஆகையால், இந்த மசோதா அவசியமில்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக, பூதான இயக்கத்தை நடத்துவதில் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் fee அல்லது stamp-duty ஆகியவற்றிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமானால், வேறு சட்டத்தின் உதவியால் விதிவிலக்களிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. இதை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட நில அடமானங்களுக்கு registration fee-ம், stamp-duty-ம் கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று உத்தரவு போட்டுவிடலாம். வசூலிக்கப்பட்ட நிலம் கொடுத்தவர்களுடைய சொந்த நிலமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காக வினோபாஜி இந்த இயக்கத்தை நடத்தவேண்டும் என்கிறாரோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால், நிலம் கிடைத்திருக்கும்; கிடைத்த நிலத்தை நிலம் தேவைப்பட்டவர்களுக்கு, அதைச் சாகுபடி செய்ய இஷ்டப்படுகிற ஏழைகளுக்கு விநியோகித்திருக்க முடியும். சச்சரவு ஏற்படுகிற தென்றல், இந்த இயக்கத்தை நடத்தக்கூடிய நபர்கள் நியாயமற்ற முறையில் நடந்துகொள்வார்கள் என்று மறைமுகமாக ஒரு கேட்ட அபிப்பிராயத்தைப் பரப்புவதற்கு இந்த மசோதா சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் என்பதினால் தான் இதை நான் ஆசேஷிக்கிறேன். சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தலையிட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. பூதான இயக்கத்தின் உண்மையான கருத்தை உணர்ந்து, நில உடைமக்காரசர்களிடையே மனதை மாற்றி, நிலத்தை இழமாக விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் இவ்வியக்கத்தை ஆதரித்தால், அதிலே சட்டமோ சர்க்காரோ புகவேண்டிய தில்லை. இதில் வேறு யாருடைய தலையீடும் வேண்டியதில்லை. வசூலிக்கப்பட்ட நிலத்தை உண்மையிலேயே நிலமில்லாத, சாகுபடி செய்யமுடியும் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கவேண்டும். இதில் நாம் தலையிடக்கூடாது.

“அடுத்தபடியாக, ‘நிலப்பிரச்சனை மிகவும் தீவிரம் அடைந்துவிட்டது. பல இடங்களில் agrarian troubles ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நாட்டில் சோஷலிஸப் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமானால், வெகுவிரைவில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும்’ என்று சர்க்கார் இந்த சபையில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். பூதான இயக்கத்தின் மூலம் இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியாது என்ற நம்பிக்கையுடன் சர்க்கார் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதன் அர்த்தம். கவர்னர் பிரசங்கத்திலும், நிதி மந்திரியின் பிரசங்கத்திலும், வருவாய் மந்திரியின் பிரசங்கத்திலும் வெகுவிரைவில் இதற்கான சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால், பூதான இயக்கத்தின் மூலமாக, நிலம் படைத்திருக்கக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களின் மனதை மாற்றுவதன் மூலமாக, பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடமுடியாது; கண்டிப்பாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும்; நியாயமான முறையில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பது தான் இதன் அர்த்தம். ஆதலால், ஒரு புறத்தில் சட்டத்தின்மூலமாக சர்க்கார் தலையிட்டு நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டு மற்றொரு புறத்தில் ஆதமார்த்த ரீதியில் நல்லெண்ணத்தைத் தூண்டிவிட்டு எந்தவிதமான சட்டமும் தேவையில்லையென்று சொல்லக்கூடிய இயக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பது என்பதைப் பார்த்தால், இரண்டுக்கும் நடுவில் சர்க்கார் ஒரு வினையாட்டு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சந்தேகப்படுவேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆகையால், சர்க்காருடைய உண்மையான கொள்கை என்ன? சட்டத்தின் மூலமாக நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கப்போகிறார்களா? அல்லது சட்டபூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம், சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சட்டசபையிலும் வெளியேயும் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு,

[Sri S. Ramalingam]

[19th August 1955]

இப்படியே காலத்தைக் கழிக்கலாமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இவ்வாறு ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், சர்க்காருடைய நேர்மையான கொள்கை என்ன என்று வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்பினால், உண்மையிலேயே சட்டபூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராயிருந்தால், இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவித இடையூறும் இல்லாமல், ஒரு கமிட்டி இன்று நிலத்தை வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலத்தை விநியோகம் செய்வதற்கு அவர்கள் உண்மையிலேயே தயாராக இருக்கிறார்கள். அவ்வினியோகம் சரியானபடி இல்லாவிட்டால், அந்த இயக்கம் தப்பாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சர்க்கார் நினைக்கிறபடி விநியோகித்தால், பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும், சரியானபடி விநியோகம் இருக்காது. பிறர் சிலருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால், துஷ்பிரயோகம் ஏற்படும். சட்டபூர்வமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், அவர்கள் அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ய மாட்டார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. ஆகையால், இந்த மசோதா தேவையில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

11-30
a.m.

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“கனம் உதவி சயாநாயகர் அவர்களே, இந்த பூதான யக்கு சட்டம் இப்பொழுது தேவையில்லை என்ற காரணத்திற்காக அதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் பல இருக்கின்றன. இப்பொழுது வினியோகத்தின் தீவிர முயற்சியால் தியாகிகள் பலர் இந்த விஷயங்களில் ஈடுபட்டு நில சொந்தக்காரர்களுடைய மனதை பக்குவப்படுத்தி அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தாம் காரியத்தில் ஈடுபடும்படியாகச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி தாம் காரியம் செய்து வரும்போது நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலமும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்படியான நிலைமையில் நாம் இந்த விஷயத்தை சட்ட பூர்வமாக செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் ‘இவர்கள் யார் சொல்லுவது, இவர்கள் சொல்லுவதை நாம் ஏதற்காக கேட்க வேண்டும்’ என்று நினைத்து இப்பொழுது தர்மமாகக் கொடுக்கிறவர்களும் இனிமேல் கொடுக்காமல் இருந்து விடுவார்கள். இது நல்ல முறையில் கொண்டு வந்த சட்டமாக இருந்தாலும் இது சம்பந்தமாக பல பிரச்சனைகள் வரும். மற்றும் தர்மம் செய்வதை சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டு வந்தால் இதற்கு அதிகப்படியான எதிர்ப்பும் ஏற்படும். இந்த பூமி தான யக்கும் என்ற காரியத்தை காந்திஜி சொன்ன பிரகாரம் அதற்கு அவர் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தாரோ, அந்தக் காரியங்களை எல்லாம் வினியோகமும் அவரைப் பின்பற்றுவரும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் மற்றவர்கள் தாங்களாகவே பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். அது தவிர சட்ட பூர்வமாக ஏற்படுவது என்றால் அதனால் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது, எந்த பலனையும் எதிர் பார்க்கவும் முடியாது. ”

“இரண்டாவதாக இப்பொழுது நாம் நில சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் சீக்கிரத்தில் வரப்போகிறது என்றும், அதுவும் மூன்று கட்டங்களில் வரப்போவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் வரப்போவதாகவும் பேசப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரும்போது இந்த சட்டத்திற்கு இடம் ஏதாகிலும் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்த பட்ச நிலம் இவ்வளவுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், குத்தகை சாகுபடி இவ்வளவுதான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும், ஒரு குடும்பத்திற்கு தனிப்பட்ட நடத்தக்கூடிய அளவில் எவ்வளவு வருமானம் வேண்டும் அதற்குத் தக்கபடி நில எல்லையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்றும் அந்த எல்லைக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் பிறகு நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து அவர்களே சாகுபடி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். இப்பொழுது நிலம் இல்லாமல் கூலிக்கு சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் நிலம் சொந்த சாகுபடி செய்து கொள்வதற்குக் கொடுக்கலாம் என்றும்

19th August 1955] [Sri K. R. Sambandam]

சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரிகளும் மற்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் அவர்கள் வெளியில் எங்கு சென்றாலும் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது திடீரென்று இப்படிப்பட்ட சட்டத்திற்கு இப்பொழுது அவசியமா என்பதை யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்லப்போனால் இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் சாகுபடி செய்வதற்காக நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு குடியிருப்புக்கு என்னவாயிற்று என்பதும் சாகுபடி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உதவி செய்திருக்கிறார்களா அல்லது பண வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி ஒன்றும் கொடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிய சட்டம் ஒன்றும் இன்னும் வரவில்லை. அவர்கள் இப்பொழுது செய்து கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால் நிலச் சீர்திருத்தம் வருவதற்கு ஏதாகிலும் இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஏதோ அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு காலத்தை தட்டிக் கழிப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இன்னும் அநேகம் இடங்களில் மனைக்கட்கெளிவிருந்து வெளியேற்றம் நடந்துகொண்டு தானிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மிகவும் கஷ்டமான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காமல் பூமிதான யக்ஞம் போன்ற சட்டம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதே எல்லோருடைய ஆதரவிலும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலும் இரதி சார்பற்ற முறையிலும் இயற்கையாகவே ஒருவர் அதிகப்படியான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர் தானாகவே தர்மம் என்ற முறையில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக ஏற்கனவே சத்திரம் சாவடி கட்டி ஏழைகளுக்கு வசதி அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் தர்மம் செய்து வந்தார்கள். அதே மாதிரி இப்பொழுது தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுகிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது சட்ட பூர்வமாக அவர்களை நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் எதிர்ப்புதான் ஏற்படும். இப்பொழுதே அவர்கள் நல்ல முறையில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக உத்தியோகப்பற்றற்ற முறையில் கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி நடந்து வரும்போது சட்ட பூர்வமாக சட்டம் கொண்டு வந்து அந்த விதமான சௌகர்யங்களைச் செய்யவேண்டும் என்றால் அதனால் சௌகர்யம் ஏற்படாது.

“அடுத்தபடியாக இந்த நிலத்தை, அதாவது வாங்கிய நிலத்தை யாரிடம் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை அதில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒருவனுக்கு நிலத்தை மாதிரிம் கொடுத்து விட்டால் அவனால் சாகுபடி செய்துவிட முடியாது. ஒரு நாளைக்கு ரூ. 1½ அல்லது 2 சம்பாதிக்கக்கூடிய ஒருவனுக்கு நிலத்தைக்கொடுத்து விட்டால் அவனால் என்ன செய்ய முடியும். ஏற்கனவே தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களால் அதை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. ஸ்டேட்ஸ் இல்லாத ஒருவனுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டால் அதை வைத்து அவனால் என்ன செய்ய முடியும். இப்பொழுது தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் எவ்வளவோ குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அது மாதிரிம் அல்ல. வீரமானவர்களை சாசனம் செய்திருக்கிறார்கள். அடமானம் செய்து பணம் கூட வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது பூமி தானம் யக்ஞம் மூலமாக அவர்களுக்கு நிலத்தை மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதாது. அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாக பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். இப்பொழுதே நிலமில்லாதவர்களுக்கு சர்க்கார் மூலமாக எந்த விதமான சௌகர்யமும் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது தக் காலி கடன் என்பது நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய மதிப்பை பார்த்த பிறகு அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கும்படியாக இருக்கிறது. அதனால் நிலமில்லாத விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தை வாங்க முடியவில்லை. அப்படி இல்லாமல் கூட்டுறவு பாங்க் மூலமாக அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலத்

[Sri K. R. Sambandam] [19th August 1955]

தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய விதை, அதை வாங்குவதற்கு பணம், மாடு வாங்குவதற்கு பணம் முதலியவைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன் பிறகு அவர்களுடைய மகசூலிலிருந்து அவைகளை வாங்கிக் கொள்ளும்படியாக இருக்க வேண்டும். இதை விவசாயப் பண்ணை மேற்கொண்டு நடத்தி இரண்டு மூன்று தவணையாக வசூலித்துக் கொள்ளும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கும் பங்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதைச் செய்யாமல் வெறும் பூமி தான ய்க்கும் என்று பூமியை மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதாது. சட்டமாக்கி விட்டால் மட்டும் காரியம் நடந்து விடாது. இப்பொழுது நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் கிராமங்களில் நல்ல வேலைகள் நடக்காமல் இருக்கின்றன. ஜனங்களுக்கு ரோடுகள் போடவேண்டும் என்றால் மக்கள் பாதி பணம் போடவேண்டும். இந்த பாதி தொகையை மக்களால் போட முடியாத காரணத்தினால் பல வேலைகள் தடைபடுகிறது. பணம் இல்லாத காரணத்தால் பல காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. கமிட்டிகள் பெயரளவில் தான் இருக்கின்றன. கமிட்டிகள் இருந்தும் வேலைகள் நடப்பதில்லை. அப்படி இருக்கும்போது பூமி தான் ய்க்கு கமிட்டி ஏற்பட்டால் அந்தக் கமிட்டி வேலை செய்யுமா என்று தெரியவில்லை. அந்த கமிட்டியில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஏதாகிலும் வருமானம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் வருமானம் ஒன்றும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. வேலை இல்லாத சமயங்களில் இது சம்பந்தமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதாவது கௌரவத்திற்காக வேலை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத சமயங்களில் இந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டும் என்று வைத்தால் வேலை ஒன்றும் நடைபெறுது. ஆகையினால் இந்த பூமி தான் ய்க்கு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதனால் மக்களுக்கு எந்த விதமான பலனும் வரப்போவதில்லை. இது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இப்பொழுது பல இடங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் பெரிய நில சொந்தக்காரர்கள் தங்களுடைய நிலத்திலிருந்து கொஞ்சம் நிலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நாம் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டால் அவர்கள் தானாகக் கொடுப்பதைக்கூட நிறுத்திவிடுவார்கள். இப்பொழுது நிலத்தைக் கொடுக்கிறவர்கள் சட்டபூர்வமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் கொடுக்க முன் வரமாட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் பெரிய நிலக்காரர்களுக்கு சர்க்காரால் பாதுகாப்பு இல்லை என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்தால் அவர்கள் தானாகவே செய்வதையும் செய்ய மாட்டார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பலனும் உண்டாகப் போவதில்லை. தங்களிடம் இருக்கும் நிலங்களை யெல்லாம் பங்கிட்டு போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் இப்பொழுது அவர்களிடத்தில் இருந்து வருகிறது. அதனால் அவர்கள் தங்களிடமுள்ள நிலத்தைக் கொடுக்க முன் வரமாட்டார்கள். இந்த சட்டம் வருவதால் எந்த அளவில் பலனை எதிர் பார்க்கிறோமோ அந்த அளவில் பலன் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகையால் இதை இன்னும் நன்கு பரிசீலனை செய்ய பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்து அங்கு நன்றாக இதை சீர்தூக்கிப் பார்த்து இதில் பிரயோசனம் ஏற்படுமா ஏற்படாதா என்ற நிலைமையை பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்றுதான் முடியு காண முடியும். அதன் பிறகு இந்த சட்டத்தை விட்டு விடுவது மேல் என்று. தோன்றும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த அளவில் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-40
a.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ച പലതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായു. ഈ അഭിപ്രായഗതികളെയൊന്നും ആവർത്തിക്കണമെന്നു എന്നിട ഉദ്ദേശമില്ല. എങ്കിലും ചില കാര്യങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമായിട്ടുവേണ്ട. നമ്മെ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന കനറാ മേത്തല പ്രശ്നം മാനസികപരിവർത്തനം വരുത്തി നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ നിലവിലുള്ള പല അനാചാരങ്ങളേയും ഉൾക്കൊണ്ടു സാധിക്കുമോ എന്നുള്ളതാണ്. ചില പക്ഷികൾ

19th August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ പ്രേരണകൊണ്ടും സാമൂഹ്യമായ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടും അഹിംസാത്മകമായ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടും മറ്റും മാനുഷൻ സാധിക്കുമെന്നിരിക്കിലും സാമൂഹ്യനാചാരങ്ങളും സാമൂഹ്യദൃഷ്ടിപ്പങ്ങളും അത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ തുടച്ചു നീക്കാൻ കഴിയുമെന്ന വിശ്വാസം എനിക്കില്ല. ലോഹരത്നം പറയാം. സതി അഥവാ ഉടനടികുലം എന്നൊരു സാമൂഹ്യനാചാരം ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. അയിത്തം ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം ഇങ്ങനെ ഏതായാ സാമൂഹ്യദൃഷ്ടിപ്പങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. അവയെയെല്ലാം വെറും സാമൂഹ്യമായ സമ്മർദ്ദംകൊണ്ടും പ്രേരണ കൊണ്ടും സമുപദേശംകൊണ്ടും തുടച്ചുനീക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് നാമും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെല്ലാം നാം നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഭൂദാനയജ്ഞംകൊണ്ടും ഇമ്മാനിരിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾകൊണ്ടും ഈ രാജ്യത്തു ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം ആശങ്കിക്കുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെല്ലാം വന്നു പോകുമെന്നുള്ള ഒരു ധാരണയാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രഭാവംകൊണ്ടുള്ളതെങ്കിൽ അപർ വിധ്വംസിക്കുകയുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് വസിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു പറയേണ്ടിവരും.

“ബഹുമാനപ്പെട്ട ലേഖകനും അധ്യക്ഷൻമാരും, രണ്ടു മൂന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ ഈ സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതൊരു സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്നു നാം ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബില്ലു കൊണ്ടുവരുന്നതായ സമുപദേശങ്ങളോ? ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലം എന്തു? ഇതെല്ലാം പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭരണഘടനയുടെ 31-ാം വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനം നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള മുഴുവൻ രാജ്യത്തുടനീളം എങ്ങനെ ഉറപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കണം. പാലക്കാട്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടാമതു സമഗ്രമായ സമുപദേശമായ കർമ്മപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള നിയമം കൊണ്ടുവരും കൊണ്ടുവരും എന്ന ഭരണകർമ്മങ്ങളും ഗവണ്മെന്റും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി ഒരു കൊച്ചത്തെയ്യു കഴിപ്പിക്കുമെന്നതും രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഘട്ടമാണിത്. സർ, ഭൂദാനസ്ഥാപനങ്ങൾ സംഘാടനം നടത്തി അവയുടെ സകല ശക്തിയും സമ്മർദ്ദവും ഭരണകൂടത്തിൽ ചെലുത്തി പ്രവർത്തനം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനെ തടയാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള സംഭവങ്ങളുമായ ഒരു വാർത്ത പരന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് ബഹുമാന്യനായ നമ്മുടെ മന്ത്രി ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമവുമായി ഈ സഭയ്ക്കുവന്നുവന്നിരിക്കുന്നത്. ഇതു പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പകരമുള്ള ഒരു നിയമമാണെന്നു അദ്ദേഹം ധരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ വലിയൊരു ബാധയും വിധ്വംസനവും വേണ്ടേയില്ല.

“സർ, ഈ നിയമമനുസരിച്ചു സംഘടിപ്പിക്കുന്ന സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റിയിൽ വിദേശ ബാങ്കി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന ഏകപക്ഷീയമായിരിക്കുമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റി ആരെല്ലാം ഏതൊരു നിയമിച്ചുള്ളതാണ് (who is who?) എന്ന് ശരിയായ വിവരമില്ലാത്ത വിദേശബാങ്കി കമ്മിറ്റിയുടെ അടുത്ത നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന മെമ്പർമാർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്നു മറുപടിയുടെ സഹായം വേണ്ടിവരുമ്പോൾ പ്രാദേശികമായ സങ്കീർണ്ണ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അപമാനങ്ങൾക്കെല്ലാം മേന്മയുള്ള കഴിവുകൾ ഇടയാക്കുകയല്ലേ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഭൂദാനയജ്ഞപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു ഭാഗം കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യാനാണ് നാം ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുന്നത് പോകുന്നത്. എന്നാൽ എനിക്കു മുന്നേ ഈ അസംബ്ലി വേറെ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയാണ് വേണ്ടെന്നത്. എന്തിനാണെന്നോ? പറയാം? ഈ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞ ഭൂമികളിൽ എത്രമാത്രം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നു അറിയുവാൻ—to enquire what extent of the lands donated for Bhodan yagna has been submerged in the ocean. പുഴവടക്കുകളിലും മറ്റുമുള്ള എത്രയോ ഭൂമി വെള്ളത്തിലൊഴുകിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഭൂമിയെല്ലാം ഭൂദാനയജ്ഞത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ഭൂമികളുടെ സ്വഭാവം പരിശോധിച്ചാലോ അതെല്ലാം കൃഷിക്കുപയോഗമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പൊട്ടപ്പല്ലുപോലും മുളയ്ക്കാത്ത കൊട്ടൻപാറകളാണുണ്ടാവുക. ഈ ഭൂമിയെല്ലാം ഇന്നുണ്ടോ, അവ കൃഷിക്കുപയോഗമാണോ എന്നെല്ലാം പരിശോധിക്കാൻ ഈ അസംബ്ലി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. സർ, ഇങ്ങനെയുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങളും ഈ ബില്ലിന്റെ നിർമ്മാണത്തിലുണ്ടാകും. ഈ ഭൂദാനത്തിൽതന്നെ പല മായങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്.

[19th August 1955

11-47
a.m.

* **SRI M. S. SELVARAJAN** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பூதான யக்ளும் காலத்திற்கும் கருத்திற்கும் ஏற்றது. தனி மனிதனின் நிலவுடமையை நமது அரசியல் அங்கீகரிக்கிறது. நமது மாகாண சர்க்கார் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கு அடையாளமாக இந்தச் சட்டம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற தேசத்தில் சூறிப்பாக பீகார் போன்ற மாகாணத்தில் எல்லையற்ற அளவு இந்த பூதான யக்ளத்திற்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் இந்த மாகாணத்திலும்கூட, இந்த மாகாண அரசிகள் பெருமைபட்டதக்க வகையில் நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை யெல்லாம் நேர்மையான முறையில், நியாயமான வழியில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் காலதாமதமின்றி வழங்கப்பட்டாகவேண்டுமென்ற உயரிய எண்ணத்தைக் கருத்தில் கொண்டே அரசாங்கத்தாரால் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

“ நம்மில்கூட இன்னும் சிலருக்கு இந்த பூதான யக்ஞத்தின் மூலமாகவே அமைதியான முறையில், சுமுகமான முறையில், ஜனங்களுடைய மனத்திலே பெரிய மாறுதலை உண்டாக்கி நிலப்பிரச்சனையை சமாளிக்கலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்படவில்லை. எவ்வளவுதான் புலிக்கு ஆகாரம் போடாலும் கூட அதற்கு பிற உயிரை அடித்துச் சாப்பிடுவதிலேயே ருசி என்பதைப் போல அந்த ஒரு சிலர் இந்த மாதிரியாக அமைதியான முறையில் நிலப்பிரச்சனையை சமாளிக்கலாம் என்றாலும்கூட, அது முடியாது, அதற்கு வேறு முறைகளையே கையாளவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால் சர்க்கார் அப்படி நினைக்கவில்லை. நிலவுடமைப் பிரச்சனையை சமாதானமான முறையிலேயே தீர்ப்பதற்கு வழிவகைகளை ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். எத்தனையோ அதிசயங்களை சாத்தீகமான முறையில் நாம் செய்திருக்கிறோம். அதேபோல இதுவும் ஒரு அதிசயமாகத் தோன்றுகிறது. இதற்குக் கிடைத்திருக்கும் வெற்றி வேறு. எதற்குமே கிடைக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியும். காந்திஜி நிதி, திலகர் நிதி போன்ற பல நிதிகளைத் திரட்டியிருக்கிறோம். அவை எல்லாவற்றிற்கும் கிடைத்த பணத்தைவிட இந்த பூதான யக்ஞத்திற்கு அதிகம் கிடைத்திருப்பதாகவே சொல்ல முடியும். இதுவரையில் இந்த இயக்கத்திற்கு 39 லட்சம் ஏக்கரா நிலம் தானமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு செண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் மதிப்பு வைத்தாலும்கூட 39 கோடி ரூபாய்கள் சேர்ந்திருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளலாம். இது நமக்கு எல்லாம் மிகவும் பெருமை அளிக்கக்கூடிய விஷயம். நில சம்மந்தமாக நாட்டில் எழுந்திருக்கக்கூடிய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் சட்டத்தின் மூலமாகத் தீர்க்க முடியுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆப்ரேஷனுக்கு முன் நடக்கும் ரத்தப் பரிசோதனை போன்ற பல நடவடிக்கைகளைப் போலவே பின்னால் வரக்கூடிய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு அனுசரணையான சூழ்நிலையை நாட்டில் இது ஏற்படுத்தும் என்ற கருத்தினால் தான் சர்க்கார் இதனைக் கொண்டு வருவதாக நான் நினைக்கிறேன். அரசாங்கமும் இது மாதிரியாகவே நட்புகிறது என நான் எண்ணுகிறேன்.

19th August 1955] [Sri M. S. Selvarajan]

“இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்த ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்கள் இதற்கு சர்க்கார் சட்டம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக உதவ வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் என்று சிலர் பேசினார்கள். அவர்கள் கேட்பதற்கு அவசியமேயில்லை. காந்திஜி போன்ற உத்தமர்கள் தாங்கள் ஆரம்பிக்கும் இயக்கத்திற்கு ஒரு நாளும் ஆதரவு தரும்படியாக சர்க்காரிடம் கேட்டேயில்லை. காந்திஜி தனக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டாமென்று தான் சொன்னார்கள். அதற்காக அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்காமல் விட்டுவிட்டதா? வினோபாஜி அவர்கள் தன்னுடைய இயக்கத்திற்கு அரசாங்கம் உதவ வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டாலும்கூட சர்க்கார் அதற்கு உதவ முன்வராமலிருப்பது சரியா என்பதை எல்லோரும் உணரவேண்டும். தானம் வழங்கப்பட்ட நிலத்தை நேர்மையான முறையில் விநியோகிக்க வேண்டுமென்ற நல்ல கருத்தோடு இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நாம் எல்லோரும் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதே என் கருத்து. தானம் வழங்கப்படும் நிலத்தை சரியான முறையில் விநியோகிக்க வேண்டிய கடமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. கிராம மக்கள் எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து பூதான திட்டத்தைப்பற்றி விளம்பி நிலமுள்ளவர்களை இந்த இயக்கத்திற்கு மிக அதிகமாக தானம் வழங்க ஊக்குவித்து, அந்த நிலங்களை அதிக வறுமையில், அதிக ஏழ்மையில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்து நாட்டில் அமைதி சபீட்சம் இவற்றை ஏற்படுத்தி செல்வம் எல்லோரிடமும் பரவிக்கிடக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல கோட்பாடு இருந்தாலும் கூட அவ்வாறு விநியோகப்படுத்தப்படும் நிலம் மற்ற வலியவர்கள் கையில் மாறிவிடாத வழியில் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலம் விநியோகப்படுத்தல் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் தேவை அரசாங்க அதிகாரிகளின் உதவியைக் கொண்டு காலதாமதமின்றி எவ்வளவு விரைவாக அதனை ரிஜிஸ்டர் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொருட்படி சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஜில்லா அதிகாரிகள், தாலுக்கா அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இதற்கு அதிகம் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

“மேலும் ஒரு சிலர் பேசும்போது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் தானம் வழங்கப்படும் நிலங்களை எல்லாம் சர்க்காருடைய உடமையாக ஏற்படுத்திக் கொள்வது உத்தேசமா எனக் கேட்டார்கள். ஒரு சில தனிப்பட்டவர்கள் செல்வந்தர்களாகவும், மற்றவர்கள் வறுமையில் உழலவும் கூடாதென்பது தானே நம் கொள்கை. எல்லா சொத்தும் சர்க்காருடைய சொத்தாக இருந்தால் உழைக்கின்ற மக்களுக்கு எல்லாம் செல்வம் பெருகும்படி ஏற்படும். காணி நிலமில்லாதவர்களும் அரசாங்கச் சொத்திலெல்லாம் தனக்கும் உரிமை பாதியைக் கொண்டா முடியும். ஆப்சென்டி நிலப் பிரபு என்கின்ற பிரச்சனை ஏழ்வே சந்தர்ப்பம் இருக்காது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே உயர்ந்த காரியங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தோடு கொண்டு வரப்படுகிற இந்த மசோதாவுக்கு தடை ஏற்படுத்துவதில் அர்த்தமில்லை. ஒரு சிலர் இதனைக் காலதாமதம் செய்ய வேண்டுமென்றே என்னவோ பொறுக்கக் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பேச்சில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த மசோதா உருவாகாமலேயே தடுத்துவிடலாமென்ற எண்ணம் பிரதிபலிப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். இதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதில் எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லை. வீணாகக் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனே இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெகு நாட்களுக்கு முன்பே இதுமாதிரியான மசோதா ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதுமாதிரியாக நடக்கவில்லை. இப்பொழுதாவது இந்த சட்டத்தை அரசாங்கத்தார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சந்தோஷப்பட்டு, இந்த மசோதாவை இனிமும் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு சற்று முன்பு பேசிய ஸ்ரீ செல்வராஜ் அவர்கள், சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பூதான யக்ஞச் சட்டம் நாட்டில் இருக்கக்

[Sri P. Ramamurthi]

[19th August 1955]

கூடிய சூழ் நிலையில் மக்களுடைய மனோபாவத்திற்கு ஒரு அடையாள நடவடிக்கை தான் இது எனத் தான் நினைப்பதாக கூறினர். அதைப் பூர்ணமாக நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடையாள நடவடிக்கை என்னால் என்ன அர்த்தம்? ஒரு குருக்கள் பிள்ளையார் பூஜை அன்றைக்குப் பிள்ளையார் பூஜை பண்ணுகிறார். பூஜை பண்ணக்கூடிய காலத்தில் பிள்ளையாருக்கு அபிஷேகம் எல்லாம் பண்ணி விட்டு, ‘ஆபரணர்த்தம் அக்ஷதாம் சமர்ப்பயாமி’, என்று கொஞ்சம் அரிசியை எடுத்து அவர் மேல் போடுகிறார். ‘வஸ்திரார்த்தம் அக்ஷதாம் சமர்ப்பயாமி’, என்று கொஞ்சம் அரிசியை எடுத்து அவர் மேல் போடுகிறார். ஆபரணங்களுக்கும், வஸ்திரத்திற்கும் அடையாளமாக அந்தக் கல்லுச் சாமியின் மேல் கொஞ்சம் அரிசியை எடுத்து போடுகிறார் அதைப் போல நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கோடானு கோடி நிலமில்லாத ஏழை மக்களின் உண்மை நிலைமையை, யதார்த்த நிலைமையை மறைப்பதற்காக, உங்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அடையாளமாக இந்த பூதான யஞ்சும் என்ற அரிசியை போடுகிறோம் என்று சொல்வதைப் போல போடுகிறார்கள், என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். கல்லுச் சாமியின் மேல் அரிசியை ஆபரணத்திற்காகவும், வஸ்திரத்திற்காகவும் அடையாளமாகப் போடுகிற குருக்களுக்கு உள்ள மனோபாவத்துடன் தான் இந்தச் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது.

“இந்த இயக்கம் என்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது? இந்த நாட்டில் நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு என்றைக்கு நிலப் பசி ஏற்பட்டது? இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்ட பசி அல்ல அது. ஸ்ரீ வினோபாஜி மிகுந்த நல்ல மனிதராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு நிலம் வழங்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி என்றைக்கு ஏற்பட்டது? இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். 1949-ம் ஆண்டில் தெலுங்கானா பிரதேசத்திலுள்ள நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்கும் நிலம் வழங்கப்படவேண்டும், நிலம் ஒருவரிடத்திலேயே குவிந்து மற்றவர்கள் தவிக்கக்கூடிய நிலைமை நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்ற விழிப்பு ஏற்பட்டு கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்தபோதுதானே, இந்த கிளர்ச்சியை வளரவிடக்கூடாது, என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. பூதான யஞ்சுத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற புது எண்ணம் உதயமாயிற்று. விவசாயிகள் விழிப்பு பெற்றுவிட்டார்கள். இனிமேல் அவர்களே தங்கள் உரிமையை அடைவதற்காகப் போராட்டம் நடத்த ஆரம்பித்தவருவார்கள் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டவுடன் தானே இந்த பூதான யஞ்சும் என்ற பெயரில் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கத்தினாலே இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும், இந்த நாட்டிலே வளர்ந்துவரும் படியான சூழ்நிலைக்கு ஒத்த இயக்கம் என்னால் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கம் என்ன கடமையைச் செய்ய வேண்டுமோ அதிலிருந்து அரசாங்கத்தைத் தப்புவிப்பதற்காக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு இயக்கமாகத்தான் இதைக் கருதவேண்டும்.

“தானங்கள் எவ்வளவோ செய்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்வதினால் மட்டும் கல்விப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியுமா? ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்வதினால் மட்டும் இந்த நாட்டிலுள்ள சுகாதாரப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியுமா? இம்மாதிரியான தானங்கள் செய்வதினால் கல்வி பிரச்சனையும், சுகாதாரப் பிரச்சனையும் தீர முடியாது. தானங்கள் செய்வதினால் நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகள் தீரவே முடியாது. நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகள் தீர்ந்து எல்லா மக்களும் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் நேரடியான நடவடிக்கைகள் எடுத்தாகவேண்டும். கல்வியில்லாப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. அதைப்போல நிலமில்லாதார் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதும் அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இந்தப் பிரச்சனைகளைமல்லாம் தான இயக்கத்தின் மூலம் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று

19th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

சொன்னால் அது நடக்காத காரியம். ஆகவே, ஜனங்களிடத்திலே அப் படிப்பட்ட தவறான ஒரு மனோபாவத்தை வேண்டுமென்றே உண்டாக்குவதற்கும், விவசாயிகளுடைய நியாயமான போராட்டத்தைத் தடை செய்வதற்கும் கொண்டுவரக்கூடிய ஒரு இயக்கம்தான் இந்த பூதான இயக்கம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“சென்னை ராஜ்யத்தில் 39 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பூதானத்திற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா? வேண்டுமானால் நான் கணக்குக் கொடுக்கிறேன். பீகாரில் என்ன நடந்தது? தமிழ்நாட்டில் என்ன நடந்தது? பம்பாயில் என்ன நடந்தது, இவைகளுக்கெல்லாம் வரிசையாக நான் புள்ளி விவரங்கள் பட்டியல் ரூபமாகக் கொடுக்க முடியும். பத்திரிகையில் பிரசுரித்திருக்கிறோம். வேண்டுமானால் படித்துக்கொள்ளட்டும்.

“யாரோ ஒரு ஜமீந்தார் எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களை யெல்லாம் பூதானத்திற்குத் தியாகம் செய்து விட்டார் என்றால் அந்த நிலமும் சர்க்கார் குறிப்பிடும் 39 லட்சம் ஏக்கர் பட்டியலில் வந்து சேருகிறது.

“ஐந்தாறு நாட்களுக்கு முன்பு சாத்தூரில் நடந்தது என்ன? சாத்தூர் ஜமீந்தார் பூதானத்திற்கு நிலம் கொடுத்த விஷயம் என்ன என்பது அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத்தெரியும். நம்முடைய முதல் மந்திரி திரு. காமராஜ் அவர்கள் சாத்தூர் சென்றவுடனே 139 ஏக்கர் நிலத்தை பூதானத்திற்கு அந்த ஜமீந்தார் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டார். அந்த நிலத்தை யார் உழவது? எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ செல்வராஜ் அவர்கள் உழுது பார்க்கட்டுமே. 100 ரூபாய் கொடுத்து உழச் சொன்னாலும் யாரும் உழமாட்டான். ஏன் உழவதற்கு யாரும் முன் வரமாட்டார்கள்? ஏனென்றால் அது மேட்டு நிலம், ஒன்றுக்கும் பரியாஜனம் இல்லாத நிலம். அப்படிப்பட்ட ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலத்தில் 139 ஏக்கராவை பூதானமாகக் கொடுத்துவிட்டார் சாத்தூர் ஜமீந்தார் என்று இன்றைக்குப் பிரமாதமாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. உலகத்திலேயே அவரைப்போல நல்லவர் வேறு யாரும் இல்லை என்றெல்லாம் விளம்பரப்படுத்தப்படுபவர், அவ்வளவு நல்ல மனது படைத்தவர் என்ன செய்கிறார் தெரியுமா? ஏற்கனவே அவரிடம் வேலை செய்து வந்த, நிலத்தை உழுது சாகுபடி செய்து வந்திருக்கின்றவர்களுடைய நிலத்தை தனக்குத் தான் சொந்தம் என்று பறித்துக்கொண்டு விட்டார். கடந்த சில வருஷங்களாக சாகுபடிச் செய்து வந்த நிலத்தைப் பிடிக்கிக் கொண்டு விட்டார். புதுச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகும் கூட, விவசாயிகளுக்குத் தான் உரிமை என்று தெரிந்திருந்துங்கூட, செட்டில்மென்ட் கோர்ட்டுக்கு போனால் அந்த ஜமீந்தார். எஸ்டேட் நிலச் சட்டத்திற்குக்கீழ் ஏற்பட்ட செட்டில்மென்ட் ஆபீசருக்கு வழக்கு எடுத்துக் செல்லப்பட்டது. அவர் என்ன தீர்ப்பு கொடுத்தார்? 390 ஏக்கர நிலங்களின்மீது ஜமீந்தார் உரிமை பாராட்டு முடியாது, அது பண்ணை நிலம் அல்ல, என்று செட்டில்மென்ட் ஆபீசர் தீர்ப்புக் கொடுத்தார். அதற்குமேல் என்ன செய்தார்? ட்ரைபுலனுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். ஜமீந்தாருக்கு நிலம் சொந்தமல்ல என்பதற்கு ட்ரைபுனலும் தீர்ப்பு அளித்தது. அதன் பிறகு ஜமீனியூ போர்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். அங்கேயும் தீர்ப்பு ஜமீந்தாருக்கு விரோதமாகத்தான் இருந்தது. இவ்விதம் ஆனபிறகும் கூட, ‘எனக்கு நிலம் சொந்தமில்லாமல் போனதுங்கூட, நிலத்தை நான் குத்தகைக்கு விட்டு வந்திருக்கிறேன், ஆதலால் எனக்கு அனுபவ பாத்யதை இருக்கிறது’ என்று சொல்லி சிவில் கோர்ட்டுக்கு கேஸ் போட்டு வழக்கு நடக்கிறது. பூதான இயக்கத்திற்கு நிலம் தான் கொடுத்துவிட்டேன் என்று பணச் சான்றிக் கொள்பவர் அங்குள்ள விவசாயிகளை என்ன விதமாக நடத்தியிருக்கிறார் என்பது நன்கு தெரிகிறதல்லவா? தாராள மனம் படைத்த ஜமீந்தார் நடந்து கொள்ள வேண்டிய விதம் இதுதானா? வழி வழியாக நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு வந்த விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதும், அவர்கள் குடிசைகள் போடக் கொண்டு வந்ததைப் பித்ததெரிவதுதானா தாராள மனம் படைத்த ஒருவர் நடந்து கொள்ள

[Sri P. Ramamurthi]

[19th August 1955]

வேண்டிய விதம்? இவர்களெல்லாம் மகா தியர்க்களென்று விளம்பரப் படுத்தப்படுகிறார்கள்? 139 ஏக்கரா விஸ்திரணமுள்ள ஒன்றுக்கும் உதாவக் கரை நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு மகாத் தியாகி என்று உலகம் பூராவும் புகழவேண்டுமென்று செய்யப்படுகிறது. முதல் மந்திரி அவர்கள் சாத் தாருக்குப் போகும்போது விவசாயிகளைப் பார்த்து போலீசார்கள் மிரட்டு கிறார்கள். இதற்குத்தானே போலீஸ் இருக்கிறது? போலீசை விட்டு விவசாயிகளை விரட்டும்படி செய்யப்படுகிறதே இதற்குத்தானே பூதான இயக்கம் என்று பெயர்? 139 ஏக்கரா உதவாக்கரை நிலத்தைக் கேட்ட விவசாயிகளை விரட்டுவதற்கும் ஜமீந்தாருக்கு ஆதரவு தருவதற்கும் போலீஸ் படை ஏவி விடப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய முதல் மந்திரியைத் தலைவராகக் கொண்ட சர்க்கார் எப்படி நடந்து கொள்ளும் என்று தெரியும். ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் பூதான இயக்கத்தின் பேரால் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன.

“இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு செண்டு நிலத்தை பத்து ரூபாய்க்குக் கொடு த்தாலும் யாரும் வாங்கத் தயாராயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது நிலத்தை தானம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது தனக்குக் கொடுக்கவேண்டும், தானம் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் நிலம் உண்மையாக எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறதென்று சர்க்கார் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும், தனக்குச் சொந்தம் இல்லாத நிலத்தைப் பூதானத் திற்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள், தண்ணீருக்குள் மூழ்கிப்போன நிலத்தை தானம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்வார்கள். எத்தனை பேர் நிலம் தானம் கொடுத்தார்கள், அந்த நிலம் எங்கெங்கு இருக்கின்றன, உண்மை யிலேயே நிலம் குறிப்பிட்ட இடங்களில் இருக்கின்றனவா என்ற விவரங்க ளெல்லாம் சபையினர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியதவசியம். ஏதோ ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலங்களையும், தங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத நிலங் களையும், தண்ணீருக்குள் மூழ்கிப்போன நிலங்களையும் பூதான இயக்கத் திற்குக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களெல்லாம் மகா தியாகிகள் என்று டஹைச்சாற்றப்படுகிறார்கள்.

“யாராவது இன்றைக்கு உண்மையாகவே நிலத்தை பூதானமாகக் கொடுத்திருப்பார்களானால் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்களா நாங்கள் அதற்கு எதிராக வரவில்லை. அதை நாங்கள் நம்பத் தயாராயிருக்கிறோம். ஆஸ பத்திரி கட்டுகிறேன் என்று யாராவது முன் வந்தால் அதற்கு யாரும் எதி ராக வரவில்லை. ஆனால், மாமாதிரி தானம் செய்கிறார்கள் என்கதை சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் செய்யவேண்டிய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் என்றால் நிச்சயமாக நாங்கள் அம்மாதிரி தானங்களை எதிர்க் கிறோம். ஜனங்களுடைய நியாயமான போராட்டத்தைத் தடை செய்வதற்கு பூதான இயக்கம் இருக்குமானால் நாங்கள் அதை நிச்சயமாக எதிர்ப் போம். ஜனங்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளை நியாயமான போராட்டத் தின் மூலமாகப் பெற முயற்சிக்கும்போது அந்தப் போராட்டங்களைத் தடை செய்யக்கூடிய அளவுக்கு பூதான இயக்கம் போன்றவை இருக்குமானால், ஜனங்களுடைய அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு நடத் தும் போராட்டங்களுக்கு எதிராக பூதான இயக்கம் போன்றவைகள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்படுமானால் நாங்கள் அதை எதிர்த்தே திருவோம்.

“இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால், பலாத்காரம், அகிம்சை என்றெல்லாம் பேசப்படும். பலாத்காரமா அகிம்சையா என்ற பிரச்சினைக் இங்கு இடம் இல்லை. அரசாங்கத்தின் கையில் சட்டம் இயற்று ம்படியான அதிகாரம் இருக்கிறது. நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. விவசாயி களுக்கு நியாயமாக கிடைக்கவேண்டியதைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வேண் டிய சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டம் பிரமாத்தமாக குறுக்கே நிற்க வில்லை. ஒரு ரூபாய் பெயரளவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து விட்டு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்கும் படியான முறையில் அரசியல் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவு திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. பலாத்காரமா, அகிம்சையா என்ற பிரச்சினையே எழவேண்டிய

19th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

தில்லை. சட்டம் போடுவதற்கு அதிகாரம் சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது, சட்டம் போட்டுவிட்டால் பலாத்காரம் என்பது எங்கிருந்து வரும்? வருவதற்கு இடம் கிடையாது. அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டால் அதை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் யாராக இருக்கலாம்? நில உடமைக்காரர்கள் எதிர்க்கலாம். எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் மீது சட்டபூர்வமாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது பலாத்காரமாக ஆகிவிடுமா? அது எப்படி பலாத்காரமாக இருக்க முடியும்? சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடந்துக் கொண்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்? அப்டியிருக்கும்போது பலாத்காரம் என்ற டேச்சுக்கே இடமில்லை.

“எங்களுக்குள்ள நிலத்தை விட்டு நாங்கள் வெளியேற மாட்டோம்” என்று விவசாயி சொன்னான் என்றால் அப்பொழுது அவன் போலீசாரால் உதைக்கப்படுகிறான். அதுமட்டும் பலாத்காரம் இல்லையா? ஏழை எளிய விவசாயி, ஏழை எளிய தொழிலாளி என்று சொன்னால் அவனுக்குப் போலீஸ் குண்டாந்தடியால் உதை கிடைக்கிறது. அவனைப் பொறுத்தவரையில் பலாத்காரம், அகிம்சை என்ற பிரச்சினை எழுவதில்லை. அது ஏன்? பெரிய மனிதன் என்றால், சட்டத்திற்கு விரோதமாக அவன் நடந்து கொண்டான் என்றால், அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்பொழுது பலாத்காரம் செய்யலாமா என்றெல்லாம் பேசப் படுகிறது. இதுதான் இப்பொழுது நடந்துவருகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

“மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு மதுரையிலிருந்து திண்டுக்கல் வரும் வழியில் கோடைக்கானல் ரோட்டுக்கு பக்கத்தில் அம்மைநாயக்கர் ஐமீத் தாரைக் சேர்த்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அன்னசமுத்திரக் கண்மாய் இருந்த இடத்தைப் பார்த்தேன். 48 ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள கண்மாய் அது. அந்தக் கண்மாயை இப்பொழுது அங்கே பார்க்கமுடியாது. ஏனென்றால் அந்தக் கண்மாயில் சோளக் கதிர் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது. எட்டு வருஷ காலமாக இம்மாதிரி நடந்து வருகிறது. அந்தக் கண்மாயை ஸ்ரீ ஜெயராஜ நாடார் என்ற பஸ் முதலாளி ஒருவர் சொந்தமாக ஆக்கிக் கொண்டார் என்று விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு மனுப் போட்டார்கள். தாங்கிரஸ் ஊழியர்களும் சேர்ந்து மனுப் போட்டார்கள். இதுவரை சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. விவசாயிகள் செட்டில்மென்ட் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். குறிப்பிட்ட பூமியில் பல வருஷ காலமாக கண்மாய் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு இருக்கிறது, என்பதற்கும் தாம்பரப் பத்திரமும் இருக்கிறது. ‘ஜெயராஜ நாடாருக்கு உரிமை அந்த இடத்திற்குக் கிடையாது, அவர் உரிமை பாராட்டக் காரணமில்லை’ என்று செட்டில்மென்ட் கோர்ட்டு தீர்ப்பும் அளித்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு ட்ரைபுனலுக்குப் போனார். அங்கும் நாடாருக்கு விரோதமாகவே தீர்ப்பு இருந்தது. அதன் பிறகு ரெவின்யூ போர்டுக்கு அப்பீல் செய்து கொண்டார். அங்கும் தீர்ப்பு விரோதமாகவே இருந்தது. இவ்வளவு ஆன பிறகும் அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் தெரியுமா? மந்திரி சபைக்கு மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு சமாசாரம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அக் கிரமமான முறையில் கண்மாய் இருந்த இடத்தை அவர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 48 ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள கண்மாயிலிருந்து ஜலத்தை எடுத்து பக்கத்திலுள்ள 40 கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களில் பயிர் செய்தாகவேண்டும். 40 கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுக்கக்கூடிய கண்மாயைத் தூர்த்து எட்டு வருஷங்களாக ஒருவர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் என்ன செய்வது? இதைப்பற்றி எங்கு பார்த்தாலும் கூக்குரல் இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்த ஜெயராஜ நாடாரின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள சர்க்காருக்கு தயக்கம் இருக்கிறது. போலீஸ்காரர் அங்கு போகமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

“இன்றைக்கு விவசாயிகள் தாங்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக உழுதி சாகுபடி செய்த நிலங்களிலிருந்தே வெளியேற்றப்பட்டால் அதைத்தடுப்பதற்கு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். ஆனால்

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

மிராச்தாரர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் Complaint கொடுத்து விட்டால் உடனே விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவார்கள். அப்பொழுது அஹிம்சை போன்ற தத்துவங்கள் கையாளப்படமாட்டாது. பலாத்காரம்தான் முன் நிற்கும். இப்படி ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு கண்மாயை துர்த்து அந்த நிலத்தை தனக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த பஸ் முதலாளி மேலும் அவர்களுடைய நிலங்களை அபகரிப்பதற்கு வழிகோலும் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறதே ஒழிய, உண்மையில் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்படவில்லை. மனது வந்து தாராள மனோபாவத்துடன் தானாகவே நல்ல நிலங்களை தானம் கொடுக்கப்பதற்கு முன் வந்தால் நிச்சயமாக அதைக் கண்டு நான் மெச்சிக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தினால் நிலப்பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்று சொல்லுவதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நிலப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காகவே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சட்டம் எத்தகையதாக இருக்கும் என்று இப்பொழுது தெரிகிறது. அதனால் இந்த நாட்டிலுள்ள நிலப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படமாட்டாது. நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் நிலப்பிரச்சனையை இந்த அரசாங்கம் தீர்த்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையும் கிடையாது. காரணம் சர்க்காரின் மனோபாவம்தான். இந்த மனோபாவத்தின் அடிப்படையில்தான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமும் அமையும்.

“பூமிப் பிரச்சனை மற்ற பிரச்சனையைப் போலல்ல. மற்ற சொத்துக்களைப் போல் பூமியாருக்கும் சொந்தமல்ல. எனக்குத் தெரியும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மன்றோஸ்பாட்டத்தின் கீழ் எப்படி ஒரு குதிரையை விரட்டி அது கால் வைத்த இடங்களை யெல்லாம் சுற்றி வளைத்து தாசில்தார் பட்டா போட்டுக் கொடுத்தார் என்பது. இம்மாதிரி தஞ்சாவூரில் எத்தனையோ பேர்கள் நிலச்சுவாந்தாரர்கள், மிராச்தாரர்கள், நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கராக்களை பட்டா போட்டு வாங்கினது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு சிறு உரிமைகள் கூட கிடையாது. அந்த மிராச்தாரர்களுக்குத் தாராள மனப்பான்மையே கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு சிறு சட்டம் கொண்டுவந்தாலும் அதற்கு கிளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய உடைமையைக் கூட கோரவில்லை. உழுது பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களில் வார உரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தால் கூட அதற்கு ஒரு மகாநாடு கூட்டி பெரிய கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். மிராச்தாரர்கள். இந்த சபாவத்தில் மனோபாவத்தில் ஒரு மாறுதல், திருத்தத்தை உண்டாக்கினாலொழிய இந்த நிலப் பிரச்சனை தீராது, ஜனங்களிடையே இந்த மன மாறுதல் ஏற்பட்டால்தான் உண்மையில் பயன் கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கு தன்மானம் இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் தான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. அந்த மனோபாவம்தான் இதில் தொனிக்கிறது. ஏன்? உதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் ஒரு நிலச்சுவாந்தார் 15 ஏக்கர் நிலத்தை பூதான யக்குத்துக்குக் கொடுத்தால், அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு யார் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது? அதைப் பொதுவாக உடையோகப் படுத்தலோ அல்லது தாங்களே பகர்ந்து கொள்ளலோ அந்த கிராம விவசாயிகளுக்கு உரிமை கிடையாது? அவர்களால் முடியாதா ஆனால் பகிர்ந்து கொடுப்பவர் யார்? எங்கேயோ இருக்கிற ஸ்ரீ விநோபா பவே என்ற ஒருவர். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மூன்று கோடி மக்களைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாதவர். யார் நல்லவர், யார் கெட்டவர், யார் யோக்கியர், யார் அயோக்கியர் என்று அவருக்குத் தெரியாது. அப்படிப் பட்டவர்பொறுக்கி எடுக்கும் 7 டேர்கள் அரசாங்கத்தாரால் நியமனம் செய்யப்படும் 7 டேர்கள் இவர்களை அங்கத்தினர்களாகக் கொண்ட ஒரு கூட்டு கமிட்டி இந்த நிலத்தை விநியோகம் செய்யும். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாயி, நிலமில்லாத விவசாயி, என்றைக்கும் தன்மான மில்லாமல், தன்நம்பிக்கையில்லாமல், மானத்தை விட்டு விட்டு வாழ வேண்டுமா? அவர்களுக்கு இந்த உரிமை இல்லையா? தாழ்த்தப்பட்ட

19th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில், அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டாமா? அவர்கள் எப்பொழுதும் அடிமையாகவே வாழவேண்டுமா? இதில் என்ன நியாயமிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். என்றைக்கு பணம் டைட்டவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு தானம் வாங்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் தான் இருக்கவேண்டுமா? இந்த தர்மக் கர்த்தாக்களுக்கு அடிமையாகவே இருக்கவேண்டுமா? தானம் கொடுத்த நிலத்தை எப்படி உபயோகிப்பது, எப்படி விநியோகிப்பது என்பதை நினைவிக்கும் உரிமையை அந்த விவசாயிகளுக்குக் விட்டு விடுவது நியாயமில்லையா? அடியிலிருந்து துனி வரையில் இப்பொழுதுள்ள மனோபாவம் மாறவேண்டும். இந்த மனோதாவின் அடிப்படைக் கருத்து மாற வேண்டும். இந்த மனோதா அவசியமே யில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நான் அப்படியே சொன்னாலும் இந்த மனோதாவை சர்க்கார் நிறைவேற்றியே திருவார்கள். ஆகையால் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து வேண்டிய திருத்தங்களையாவது செய்யலாமென்ற நோக்கத்தோடு, இந்த மனோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I was listening to the speeches made by hon. Members belonging to the Communist Party. I thought that the hon. Leader of the Opposition who is an enlightened and experienced politician would at least support the Bill that has been brought forward by the Government. This is a simple Bill the only object of which is to facilitate Boodan and to regularize and simplify the legal procedure involved in the transfer of lands. I do not know why the hon. Leader of the Opposition and others assume that this is only a clever ruse to postpone the bringing of land reforms. It is not stated anywhere in this Bill that Government are divesting themselves of their responsibility towards the poor and the landless. I do not know why the Leader of the Opposition was wasting nearly fifteen minutes to impress on the House the sincerity on his part to uplift the poor and the depressed. I may tell him and Mr. Kandasamy and others who attributed motives to Government that they (Government) were only trying to shelve the land reforms, that it is not so; nor is this a vote-catching device. The people at large are convinced of the sincerity and earnestness of the Government and they are really confident about this Government; we are confident that the Communist Party cannot shake the confidence that the people have reposed in the Government by such unnecessary attacks and by indulging in cheap gibes. Sir, I am inclined to believe or rather I am driven to the irresistible conclusion that the Communist Party has not made up its mind whether to support the Bill or oppose it; they are in the horns of a dilemma”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ For the edification of the Hon. Minister I would once again say that we are opposed to the Bill and we are sure that this is absolutely unnecessary, the idea underlying the Bill is wrong and we are not at all for this Bill. However, in view of our present position in the Assembly, in view of the Opposition being not able to effect a change in Government's attitude, I said I would agree to the Bill being referred to a Select Committee at least.”

[19th August 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, this Bill was not thought of to-day, but it was thought of long, long ago. As a matter of fact Mr. Kurup was pressing the Government that a Bill of this sort should be brought forward and in that connection I had given an assurance that a Bill would be brought.

“ I do not think that we need consult Sri Vinobhaji in this matter, for, several similar legislation undertaken by other Governments have been approved by Vinobhaji and this Bill is also drafted on those lines. Further, as Mr. Kurup would agree this would only intensify land reforms and would make things easy for introducing more liberal land reforms.

“ Sir, I do not think there is any need for me to go into other points. As a matter of fact, no hon. Member has made out any serious point, except the hon. Leader of the Opposition who suspected the intention of the Government. With regard to the point raised by Sri Swayamprakasam that in the matter of distribution, there might be some difficulties, I may say that it is for that purpose we have brought this Bill and the Government's intention is to see that the land that is donated is properly distributed; it is for that purpose that a Committee has been proposed to be constituted. Even if Vinobhaji does not nominate the members, the Government will have its members and all the actions of the Committee will have to be approved by the Government. Therefore, there is no need for fear with regard to the actions of the Committee.

“ Sir, the other points which were raised can be gone into in the Select Committee, for, I agree to refer this Bill to a Select Committee. I will read out the names of the Members of the Committee :—

- 1 The Hon. Sri B. Parameswaran.
- 2 „ C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ M. G. Shauker.
- 5 „ R. KrishnaswamiNaidu.
- 6 „ N. Ramakrishnan.
- 7 „ V. Muthu.
- 8 „ A. Ramachandra Reddiar.
- 9 „ A. Veloo.
- 10 „ S. Swayamprakasam.
- 11 „ M. Narayana Kurup.
- 12 „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
- 13 „ P. K. Gopalakrishnan.
- 14 „ C. Kandasamy.
- 15 „ M. Palaniyandi. ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Is the hon. Member Mr. Kurup pressing his amendment? ”

19th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Government have accepted it, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I thought Government were moving an amendment. The question is that—

‘ The Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be referred to a Select Committee consisting of the following members :—

- 1 The Hon. Sri B. Parameswaran.
- 2 „ C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ M. G. Shanker.
- 5 „ R. Krishnaswami Naidu.
- 6 „ N. Ramakrishnan.
- 7 „ V. Muthu.
- 8 „ A. Ramachandra Reddiar.
- 9 „ A. Veloo
- 10 „ S. Swayamprakasam.
- 11 „ M. Narayana Kurup.
- 12 „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
- 13 „ F. K. Gopalakrishnan.
- 14 „ C. Kandasamy.
- 15 „ M. Palaniyandi. ’ ”

The motion was carried.

DEPUTY SPEAKER :—“ I nominate the Hon. Sri B. Parameswaran to be Chairman of the Committee.”

VI.—GOVERNMENT RESOLUTION

AMENDMENTS TO THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND ASSESSMENT) RULES, 1939.

12-20
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—

‘ That the following draft amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 (published with Revenue Department Notification No. 818, dated the 12th September 1939, at pages 1-5 of the Extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, dated the 15th September 1939, as subsequently amended), which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 3, sub-sections (4) and (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), be approved.

Amendment (1) (ii) shall be deemed to have come into effect on the 1st April 1954. Amendment (2) shall be deemed to have come into force on the 23rd August 1954. Amendments (1) (i), (3) (ii) and (iv), (4), (5), (6), (8), (9), (11), (12), (13) and (17) shall be deemed to have come into force on the 1st April 1955.

Amendments (3) (iii), (10) and (14) shall come into force with effect on and from 1st October 1955.’ ”